

IVA ADAMCOVÁ

BYSTŘICE
POD HOSTÝNEM

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 29. ZÁŘÍ 2018

Iva Adamcová – Bystřice pod Hostýnem 29.9.2018

Je doba, která je velmi obtížná, vy to víte. A Iva samozřejmě přinesla informace, které někteří přijímají, jsou jim jasné. Někteří nemají ještě šanci. A samozřejmě, když nemají šanci, neumí si s tím poradit - to, co se děje s jejich tělem, protože by ještě chtěli usilovat o to, aby tyto vlastnosti neměli a silou je odkládají. Jenže netuší, že děj jejich těla se nedá zastavit tímto způsobem, to znamená odporem. Odpor je vlastností hmoty. To znamená, že jestliže vaše tělo něco jakoby nedobře udělá, tak vám tam ještě k tomuto ději vašeho těla přistrčí odpor k této věci. Obojí je vlastně od hmotného vědomí. A toto vědomí vás potom drží v pasti.

A já vám dneska na to konto vysvětlím a znovu namaluji věci, které jsem sice kdysi malovala, ale je pravda, že ne v té míře, jako je budu malovat dneska. Dneska vám vlastně ve stručnosti odhalím systém celého univerza. Nejenom toho našeho malého vesmíru, ale i velkého. Vy si postupně budete všimát i toho, že jsem o tom vlastně vždycky mluvila, dokonce jsem k tomu vyprávěla i příběhy, které vám do toho budou zapadat. Anebo také nebudou zapadat. Vy víte, jak to funguje. A samozřejmě budete možná dostrkaní k většímu pochopení, což je smyslem mého bytí tady.

Nedávno, před týdnem, jsem byla v Kladně. A tam padla otázka, na kterou jsem odpovídala. Také se tam probíraly stavy, záležitosti hmoty a samozřejmě záležitosti Ducha. Je to pro vás mnohdy ještě velmi komplikované, protože ego, které se vám snaží rozdrobit tyto věci, vás třeba zasekne malým přemýšlením nad tím, co vám Iva říká - a už vám utečou souvislosti, a už to chápete jinak, a odnášíte si domů úplně jiné poznatky.

Takže, teď tady namaluji veliký kruh, možná to bude šiška, neděste se, nejsem moc dobrý malíř. Tak, docela dobré... Taková pěkná brambora. Tady je střed. Ono to sice vypadá jako kruh, ale je to ve skutečnosti koule, protože vesmír samozřejmě vznikl při velkém třesku, který je tady uprostřed (střed na obrázku) a má svůj rozsah. Vzpomeňte si na výrok z bible, a to, co jsem vám vždycky opakovala, že: podle obrazu svého jsem vás stvořil... Ano, tak to je. Tak jak pracuje vaše tělo, na systému, který jsem vám přišla vysvětlit, tak pracuje celý vesmír. A pokud pochopíte sami sebe, a nemusíte vnímat všechno okolo, tak tím pochopíte celý svět. Ale dá se to jenom přes pokoru, přes přijetí toho, co vaše složka těla dělá. Jiným způsobem se k tomu nedostanete.

Takže celý systém je zrod vesmíru. Zkuste si představit, že tak jako tenhle vesmír vypadá jako buňka vašeho těla, a i vy jste celou buňkou, ale teď se budeme dívat na buňky vašeho těla, tak jsou ve stejném procesu, oni mají takzvané jádro, to je stav, kdy ještě není obsah, ale už je naprogramován, doba vzniku vesmíru neboli buňky, nebo jakéhokoliv jednotky - tady se vlastně pohybuje ve stejných zákonech, to si pamatujte. Takže tady byl velký třesk a na všechny strany se vytvořil prvotní, a teď se neděste, řeknu: záměr. Je to idea, která byla vytvořena ještě před tím, než tenhle jeden malý vesmír vznikl. Pozor, mluvím o našem vesmíru, ve kterém se pohybuje, jako v malé jednotce - v buňce. Přesně takhle pracuje i vaše tělo. Tehdy, do téhle první hladiny se neobjevila hmota. Tady byla tak velikánská teplota, že vlastně nebylo možné, aby se

tady něco spojovalo. Až tady kolem té hladiny, velice krátkou vzdálenost na té kružnici, která označuje další dimenzi, se objeví takzvaná sudá dimenze (tohle byla jednička), na té čáře, to je dvojka, ta je vždycky velmi krátká, a následuje období další dimenze, takzvaně třetí dimenze. V téhle třetí dimenzi jste se obalili, pozor, nejenom vy, ale pak zjistíte, že stejně jste všechno - a to vám dneska vysvětlím.

Tady vznikla, na začátku té třetí dimenze, naše planeta a Vědomí, které bylo obaleno, bylo vlastně celým Bohem, celým Duchem. Pozor, ten Duch je ve všech dimenzích až do konce, před zborcením našeho vesmíru. Váš stejný Duch je velký stejně tady, jako tady (ve všech dimenzích našeho vesmíru, Ivanka ukazuje na obrázku), na to nesmíte zapomenout. Je stejný, stejně dokonalý - jenom potřebuje prožívat věci. Takže, když se poprvé dostane pod hmotu a na té hmotě, která vzniká tady ve druhé dimenzi, na začátku třetí, vznikají planety. Ve třetí dimenzi je těch planet strašně hodně. V téhle hladině je jich velikánské množství. A každá planeta má jiné DNA, jiný program děje hmoty, který nastane a probíhá. Ale my budeme teď mluvit o té naší planetě. Řekla jsem vám to jenom z toho důvodu, aby jste vnímali, že jste stejně hodnotným Duchem, jako všechno na jiné planetě. Ale protože ve třetí dimenzi ještě hmota převládá svojí silou a vládne vám jako hmotné vědomí a koná velmi dramatické věci. Jsou tu války, jsou tu vraždy, jsou tu velice agresivní události, kterými jste museli projít ve svém vývoji, aby jste se poučili.

Každá ta planeta je totiž celkem. A ten celek se sjednocuje až v době, kdy se přiblíží do takzvané čtvrté dimenze, neboli brány, kde je malinké období, zhruba asi několika desítek let, kdy najednou dochází k vyhození části Vědomí každé této planety. Proč se to tak děje. Už jsem vám vysvětlila, že systém je stejný jako v devítileté škole. To znamená, v devítileté škole prázdná planeta, vidíte, je to prázdná ZDŠ. Je tam devět tříd. Záleží teď na tom, jak se Vědomí vcucne do aktivního děje, neboli do aktivní časoprostorové křivky. Aktivní znamená, že když tady byla ta prázdná planeta, ta prázdná budova jakoby té ZDŠ, tak bylo zapotřebí samozřejmě hodně rozdrobit to Vědomí, aby bylo hodně jedinců neboli rolí, aby si mezi sebou hráli role, které potřebovali a vyučovali se. Tohle Vědomí nebylo ale najednou, jakože byste otevřeli třídu a všichni žáci seděli, třeba třicet žáků v jedné třídě. Ne, oni tam vcházeli postupně. Otevřely se dveře, vešel první žáček, druhý žáček, třetí žáček... Proto v období 3D je velice málo jedinců, kteří dosáhnou stavu Vědomí, který my nazýváme Kristus - tohle je bod v aktivní časoprostorové křivce, kdy každý z vás dosáhne plných devíti tříd. To znamená, že do té první třídy se otevřely dveře a vsunovalo se pomalu Vědomí, až se zaplnilo a za určitou dobu se to Vědomí posunulo do druhé třídy a zaplnila se první třída. A tak se to posunovalo dál a dál...

A v současné době, v době 4D, přišly informace, a na každé planetě v této době přicházejí informace, kdy přijde někdo vysvětlit, o co tady jde, že jste nikdy nebyli hříšní, že všechno dělala hmota sama. Což samozřejmě, když je silné ego, tak vám bude převracet: „A tak já tedy někoho zapíchnu a u soudu budu vysvětlovat: to jsem nebyl já, to byla moje hmota, která má program.“ Blbost, pánové a dámy. Jestliže já nezvládnou své tělo, jsem zodpovědný za jeho konání. A v osudu to mám, takže já nebudu takové nesmysly vykládat někomu jinému, když už k tomu dojde, ale půjdu si

rád odsedět svůj trest a podřídím se zemským zákonům, když jsem se tady narodil. Takové nesmysly předkládá ego, různě si vysvětluje to, co Iva říká. Takhle to není.

Takže pokračujeme dál. Tady vidíte, že v té 4D bráně se najednou setkávají všichni, protože když půjdete dneska po ulici, tak potkáváte všechny varianty, všechny třídy. A samozřejmě přijde okamžik, kdy jste prozkoušeni se vším. Někdo dokonce si projde černou i bílou magií, a dokonce se dostane i do pokory, když to v osudu má, aby si všechno zrekapituloval. Během téhle doby, to znamená časoprostorové křivky 3D, došli někteří, kteří byli v té první třídě osamoceni jako první Vědomí se vymísťovali směrem do páté dimenze. A samozřejmě, pozor, posuny pokračují dál, ale budeme pokračovat v té páté dimenzi. Je jedno, do jaké dimenze se až dostaneme, až třeba do té poslední, oni mají své návaznosti, a v každé se mění vaše Vědomí úplně extrémně, tak jak byste to nedokázali nikdy prohlédnout. Ale pozor, Duch je pod tím jeden jediný a stejný. A jestliže se tento Duch osvobodí a vklouzne do vyšší dimenze, může se za jistých okolností, když je to zapotřebí pro celek vesmíru, navrátit o jednu jedinou dimenzi, protože on má prožitky, na které nikdy nezapomene, to Vědomí je neztratí.

Když jsem se narodila sem zpátky, tak jsem nezapomněla, kudy vede cesta ven z toho vězení, ale samozřejmě, musela jsem respektovat časoprostorovou křivku těla Iva. To znamená, že jsem dobrovolně přijala nějaké její tvrdohlavosti, nějaké věci, které tělo muselo dělat, ale zároveň bylo jasné, že Iva dostane dobrou a velmi přísnou výchovu a nebude nikdy brblat, že jí má, že nesmí spoustu věcí, co smějí její vrstevníci, protože jsem potřebovala dohnat a vlastně zkrotit hmotu, kterou jsem si oblékla a nebylo to v mé moci. A řeknu vám proč. Vy musíte, když se navracíte s Duchem vědomým, což se děje velmi výjimečně, za jistých okolností a teď v této době je to časté na každé planetě, protože se informuje. Vždycky se vyšší dimenze informuje s tou nižší.

Vy si musíte počkat. Vaše aktivní časoprostorová křivka - to znamená, zkuste si představit bílého mága, nemůže dojít do zkušeností v aktivitě časoprostorovosti do pochopení toho, co Iva říká, to nejde. Proto ten člověk není špatný, on je ještě v oblasti 3D, kde je jeho skutečná realita neboli Duch, on ji nemůže opustit. Každá hranice jednotlivých dimenzí si drží aktivní časoprostorovou křivku, to znamená, že ho nepustí. Přemístí ho tedy, když tato planeta automaticky letí ven po časoprostorové křivce dál, přemístí jej na hmoty, které zůstávají uvnitř kruhu Ducha 3D. Takže vidíte, jak tady v této oblasti 3D se věci dějí úplně jinak, než ve vnějším vlastně prostoru zbylého vesmíru. Je to takzvaná příprava na to, abyste mohli potom prožívat vědomé Božství na lodi zvané lidské tělo. V této oblasti je všechno obráceně. Jsou tu lidé smrtelní, protože samozřejmě, když se považujete za lidské tělo, které smrtelné je, které je prachem a v prach se obrátí, tak jste skutečně smrtelní. Když potom prožijete spoustu událostí a vývojově se dostanete do nabrání tolika zkušeností, že už vám stačí toto pochopení, že jím nejste - tímto tělem, a už to zahlédnete při dějích, které vám tělo nabízí, protože i ono vás pak podporuje, pak zjistíte, že jste nesmrtelní, že jenom odkládáte složku, která se vám nabídla k pohybu tady v tomto prostoru. To je všechno, co se odehrává.

Vidíte, v této oblasti je veliké množství planet, obrovské. Jenže v této době se nemůžou ještě jednotlivé planety navštěvovat a jednotlivá Vědomí. Do té doby, než se sjednotí

Vědomí jedné jediné planety, to znamená jedinců na ní, jinak byste útočili na všechny druhé bytosti z jiných planet, jako na nepřátele a samozřejmě byste se jich báli, protože strach je jedním z nejsilnějších vlastně odporů, které hmota má. Bojí se o ten kus hmoty o kterém si ten člověk myslí, že je on. Takže, tady vlastně přestává fungovat tenhle odpor hmoty. A ten, kdo ji překlene samozřejmě, tak ten se dostává v časovém horizontu, kde na každé této planetě se výzkum najednou dostane do etapy, kdy lidé dostanou k dispozici skutečně i technologie, jak se dostat lehce z planety do prostoru zbytku vesmíru. Do této doby to není možné. Vidíte, že to má svoji mechaniku, aby se něco neurychlilo zbytečně brzy, aby se něco nepokazilo. Tady nejde o to, že tahle sféra od 3D výš už je samozřejmě mírumilovná, ale zároveň vidíte, že všechny planety, které obsahují a jsou přítomny, a těch je obrovské množství v téhle kalotě, která tady je, tak všechny jsou jedním Duchem, ale strach, který vás odděluje na jedné planetě, by způsobil i obrovské katastrofy, kdybyste si to ještě mysleli v přítomnosti dalších jiných civilizací. Proto jsou tyhle věci a tyhle styky s vyššími mimozemskými civilizacemi naplánovány až v dalším úseku, kdy jednotlivci zjistí, kým jsou. Vy už také moc dobře víte, že to takhle pracuje a že už ty styky byly zdokumentovány. Ano, bude to výraznější, také se v oblasti 5D planet čeká na to, až se tady odehrají, na každé té planetě podobné naší Zemi určité události, aby se zhroutil systém, který umožňuje bouření ega. Většinou jsou to peněžní systémy, systémy různých závazností, smluv, samozřejmě egoismů. Člověk, který vnímá vše v plusu, tam nemůže přežívat ego.

Teď jsem nedávno zaznamenala někde dotaz a takový zvláštní názor, že vlastně by bylo lepší, kdyby na takovýchto besedách jste tady byli účastní se mnou a byla by tady diskuze. Ano, to by bylo hezké, mně by se to osobně obrovsky líbilo a chtěla bych to. Jenže v takovém množství se stydíte mluvit a debatovat. Takže tohle vám umožňujeme na statku. Na statku se sejde zhruba tak pětadvacet až třicet lidí, bohužel je to měsíčně tak padesát. I když tento měsíc říjen máme čtyři pobyty po sobě, takže to už je dvojnásobné množství, to je sto lidí, což už je hodně. A věřte mi, to už je hodně náročné pro tělo Iva a víc bych asi nepřežila. Takže ono to nejde dělat pořád. Práce máme obrovské množství. Takže se to dělá tak, že lidé přijdou vyprávět své příběhy a debatovat o nich na statek a tam se i ukazují zákonitosti. Člověk, který měl tento názor a prezentoval ho, ten tvrdil, že vlastně, když sem dostanu otázku a je zodpovězena třeba za několik měsíců, tak už není platná nebo je pozdě, a to je zase pesimismus. Je to slepota. Naopak, je jedno, kdy vám kdo odpoví otázku. Vy jste mezitím dovedeni k tomu, abyste reagovali a vyřešili to nějakým způsobem, což je výborné, protože já nejsem ten, kdo vám říká: „Teď zvedni pravou ruku, teď se uklož, teď si otoč hlavu doprava...“ Ne, já nevedu žádné loutky. Já vás potřebuji vést k tomu, aby jste byli samostatní, abyste se sami vlastně naučili chodit ve svých tělech a zjišťovat o čem to je. Jenom jsem vám předložila informace, které buď jste schopní zpracovat, anebo nejste. A to neznamená, že jste špatní. Ještě nemáte dost zkušeností, takže: hurá, vzhůru na všechny další zkušenosti, které vás čekají. A třeba za dva, za tři, za čtyři roky, nebo taky třeba za dva týdny se vám najednou stane, že to, co jste prožívali v křeči celá dlouhá desetiletí, tak najednou necítíte nic. Tohle potřebuje přijít samo. Takže vidíte, že naopak, je to dobře. Můžete si pak při té odpovědi zjistit, jak jste reagovali a co by vlastně na to řekla Iva. Tam je ta šablona ano - nebo ne. A třeba zrovna jste reagovali

úplně stejně a došlo vám to. Mnoho lidí já pak mohu i zpětně vlastně pochválit. Anebo ještě ne, ale to nevadí, vy při té odpovědi vlastně zjistíte, že to šlo i jinak, takže byste se měli správně těšit na další podobný příběh, protože ty otočky přijdou, to si pište. Všechno se k vám vrátí.

Takže vidíte, ta malá oblast, která je tady ve středu vesmíru jsme my (Ivanka ukazuje na obrázku). Zatím se pohybujeme tady a čeká nás obrovská cesta. Dimenze mají sto čtyřiačtyřicet částí. Takže vidíte, že my jsme teprve na začátku. I tenhle celý vesmír je jednou jedinou maličkou buňkou velikého těla Univerza. A chová se úplně stejně, jako jsem vám vysvětlovala na základních přednáškách, kdy jste vlastně zjišťovali, že když vám odumře dejme tomu kožní buňka někde ve sprše, tak neumírá její Vědomí. Takže po velkém krachu, který nastane na konci té sto čtyřiačtyřicáté dimenze, kdy se zase z bortí, zůstává naše Vědomí celého vesmíru se všemi jednotlivými planetami a zkušenostmi, které jsou také vaše, což vy dneska samozřejmě nevíte, zůstává aktivní a čeká na nový velký třesk, který je vyšší a je povýšený do zase jiných polí a úrovní, přesně tak, jako to má lidské tělo, které má jednotlivé čakry. Je to velice složitý organismus. Kdybyste si dneska prohlédli vaše lidské tělo, tak zjistíte, že během jedné vteřiny se odehrávají biliony reakcí. Tak si dovedete jistě představit, to číslo bychom dneska asi nevyslovili, jaké je to vlastně množství. Nezáleží na tom. Vy máte žít. Nemáte se ničeho bát. Takže to stačí.

Ještě podotknu to, proč jsem vlastně tohle vysvětlovala. Mnozí, kteří to ještě neumí pochopit, se samozřejmě podívovali, jak to, že Iva zemřela vlastně v době před tisíc devět set lety, v prvním století tohoto našeho letopočtu, a pak se tedy mohla vrátit. Tak je to proto, že odložila tělo a byla v té první třídě jedna z těch prvních, co otvírali ty dveře třídy, takže ona se vymístila do 5D. A teď, protože těch planet je hodně, tak velmi mnoho nás jako Vědomí, v částech se naučilo oplodnit a takzvaně infikovat a vytáhnout si Vědomí, které je připravované odejít do 5D. Vždy je to ve vesmíru obrovská událost a velmi krásná. A všichni vás samozřejmě očekávají. Tam se potom budete učit jiné věci. Dnes jste zvyklí, že bytost vypadá tak, jako my - máme ruce, nohy hlavu... Na mnohých jiných planetách jsou bytosti, které nevypadají jako my. To bude možná pro vás nějaký čas oříšek, ale stejně si asi počkáte ještě nějaký čas, takže na tom nezáleží. Tady jde o to, že potom to Vědomí, které bylo určené vlastně pro infekci a vytažení z této oblasti, přišlo pouze informačně. A s Ivou, kterou tady vidíte, já mám spojení pouze s životy, které obsahovala vlastně složka Iva. To znamená, že paměť má pouze hmota. Nemůžu si pamatovat, co tam bylo. Ale, to už jsem vám také vyprávěla, Bibli jsem nikdy nečetla, protože já ji žiji, mám ji v sobě. To už si ten Duch vlastně osvojil v době, kdy tady byl a byl propuštěn. A pamatujte si, každá planeta má Bibli. Každá planeta má nástroj k tomu, aby Vědomí, které neví kým je, bylo jednou osvobozeno. A je to vždy kniha knih, která je psaná inspirovaným Vědomím. To znamená Vědomím, které si to částečně pamatuje a má to samozřejmě v programu svého těla.

Kdyby jste měli ještě nějaké dotazy, tak se ptejte, ráda vám je zodpovím.

Božena Němcová...

Já si myslím, že těla, která jsme odložily, vy je máte všichni ve svém DNA. Vezměte si, že dneska vy tady v té kůži, kterou si pohladíte, ve svém DNA, máte veškeré hmoty, které jsou vlastně vašimi předky. A věřte mi, že ta hmota je obrovská. Každá ta generace se vlastně rozšiřuje dvojnásobně. Takže, ta hmota je celá planety. Vy tam ve skutečnosti ukrýváte všechno, ale samozřejmě registruje jenom poslední věci.

A ta hmota má také svůj program, to víte, takže vy se vždy narodíte do rodiny, která je pro vás geniální. A jestli jste si zasloužili matku, která dělala černou magii, tak jste si ji zkrátka zasloužili, abyste se poučili. Odporem to nevyřešíte. Vy to vyřešíte tím, že se poučíte z chování těch lidí, které kolem sebe máte. A ještě je za to budete milovat, že vám to předvedli. To je samozřejmě pro mnoho z vás velmi obtížné, ale uvědomte si, že vy jste všim a jediný, proti komu bojujete, jste vy sami. Tím se nesjednotíte. Vaše Vědomí se nenajde, nepospojuje si všechny části.

Milá Ivanko, zdravím, a jsem moc ráda, že tu jsi pro nás a s námi. Chci se zeptat, již tři týdny nemohu pohnout hlavou, snad jde o platbu na páté čakře. Můžeš alespoň obecně říct, jak s touto situací pracovat? Velký dík za vše, Magda.

Ano, ty platby jsou někdy náročné. Za prvé, potřebujete platbu přijmout, i když to bolí. Já vím, že je to někdy nepříjemné, ale první krok je zase jenom přijetí. Vysvětlím. Nedávno jsem to psala i na facebooku, protože dřív ve 3D, a pozor, i teď je tady samozřejmě 3D, je tu veliké množství jedinců, kteří ty odpory mají a nedostanou se vůbec k informacím, které jsem jako Iva přinesla. A tito lidé mají své průběžné nemoci, které se navracejí, a dělají neustále odpory. Ale v období 4D, to znamená teď, v této době platné, se objeví informační tok, který vám vysvětlí oč jde.

A tady vlastně nastává rozdělení. Je to skupina 3D, která to nemůže pochopit, a i ti, kteří se k těm informacím dostanou, to nemusí v praxi zvládnout. Ale to nevadí, to už je velký pokrok, protože oni ještě neumí spoustu věcí přijmout, ale důležitá tam je ta informovanost.

A pak jsou tam lidé, kteří už to začnou chápat a začnou pozorovat to své Vědomí. A pak se dostávají do stavu, kdy zjišťují a ověřují si informaci, kterou jsem přinesla, jak to pracuje. Najednou vidíte, jak třeba vy nechcete proti někomu něco mít. A najednou se tam ten hlas objeví. A teď je takový výživný a nechce se mrcha pustit... No, to je super tedy... Kolikrát jste udivení, jak to, když vy s tím nesouhlasíte, co se tam ozývá... Ano, tohle už mohou zahlédnout lidé v docela dobré, vysoké úrovni. Ale pozor, ono si většinou ještě to tělo udělá, co chce. Anebo vám tam hodí výčitku, když vás nedostane do toho stavu, aby si udělalo, co chce. Výčitku, že jste špatní, když to tam ještě máte... Jak je mazaný... On totiž chce po vás, abyste to nechtěli! Chápete to!? Vy to potřebujete chtít! Jakmile to nechcete, přidáte se k odporu, takže on nabírá na síle. Je to vlastně hranice, kdy se najednou začnete chovat jinak, musíte jinak reagovat na tyhle věci. Jinak se toho nezbatíte. Je to velmi dobrý učitel, nedá se ošálit, ale zkušenostmi na něm zkrátka zvítězíte. To znamená, že dnes se mi to nepovedlo. Nevadí, třeba za týden, za deset dní to proběhne znova. Třeba máte nějakou osobu, která vás takhle trénuje. Tak proč ji odmítat: „Ne, já s ní nechci nic mít!“ To ne, to zavání. Naopak, vy se máte

těšit na ten děj, který tam bude, jak to zase možná třeba nezvládnete, ale zase něco dalšího pochopíte. Je to taková velká hra. Pak vás to začne bavit, nebojte se.

Takže první je přijetí. A tady se to týká právě toho 4D, té předsíně, která se tady odehrává, protože tady si můžete tyhle děje prohlédnout, ale už víte, že blok se dá zaplatit jenom platbou. Nejde zlikvidovat. To byla iluze hmotného vědomí, které vám vsunulo bílou magii. A hmotné tělo bylo ovládáno i léčitелеm, i vlastně tím člověkem, který byl nemocný, jedním jediným Satanem neboli hmotným vědomím. To znamená, že jedno tělo posílalo, druhé tělo najednou lehlo a bylo bez problému. Samozřejmě po nějakém čase přišel nějaký jiný zádrhel a jiná nemoc, a vše pokračovalo dál, protože ten člověk se to nenaučil. Takže jste zodpovědní za konání vašich těl. Jestliže jsem někdy někde ujela, tak si zasloužím nějakou pěknou platbu. Jakmile byste tu platbu nechtěli, tak si zaděláváte vlastně tím odporem, za tu spravedlnost, někde do budoucnosti. Budete platit za odpor, vytvořený k této platbě. To je zbytečné.

Takže tady v té 4D bráně se dozvíte, jak to pracuje. A pak pomalinku, aniž byste odmítali to, co k vám přichází, se všechno zarovná. Mnozí třeba máte platby, které trvají třeba i rok nebo dva roky, ale pak se najednou divíte - já, mě už nebolí kyčel, mě nebolí koleno, mě nebolí močák... Zasloužili jste si to. Já vím, Iva je v tomhle drsná, ale někdo vám to říct musel.

Milá Ivanko, Chtěla bych se zeptat na tyto otázky. Jak nejrychleji znovu získat pocit, že si zasloužím peníze? A jak si je udržet, aby se rychle nerozkutálely. //Smích//

Tak pozor! Za prvé, netoužit po penězích. Já vím, že jsou potřebné, ale buďte spokojení s tím, co máte. Když se sejde skupina lidí, tak si většinou začnou stěžovat, jak to mají v životě blbě, a budou poukazovat na všechny ty aspekty, které jsou minusové. Ale zrovna tihle lidé, kteří tam budou, ti samí, kdybyste se jich zeptali, co by ohodnotili jako dobré, tak třeba zjistí: „Aha, tak já mám dům, ale zase mám zlou ženu.“ Ano, ten člověk se má radovat, že má střechu nad hlavou, že nemá dluhy. A zlá žena - „No tak jo, tak ji budu mít rád.“ A nebojte se, to zvládnete, když nebudete s odpory. Ten druhý zase zjistí: „Aha, tak já mám hodnou ženu, ale nemám barák. Ale nebudu ji otravovat tím, že nemám barák, nebudu protivný, nebo se na mě naštve, a už na mě hodná nebude a uteče mi.“ Ano, vy roznášíte egoismy, vlastně to množství těch jakoby špatných pohledů, takže si zhoršujete situaci.

Začněte tím, že se radujete z toho, co máte. Ne z toho, co nemáte. Vysoký Duch se vyznačuje tím, že vidí vždy jenom co je plus. Vždy si najde i v tom největším průseru něco, co je plusové. To vás udrží na hladině stability a nemůžete se propadnout níž. Ti, co jenom bědují a chtějí pořád něco jiného, tak ne. Pokud mi pak ty peníze přijdou, budu vděčná a budu vědět, že je hned samozřejmě nerozhodím, protože mám zkušenost, jak mně bylo, když jsem ty peníze neměl. Já si nechám nějakou rezervu, na kterou tedy nesáhnu a použiji rozumně nějakou částku, to, co mohu a čím si trochu přilepším, ale na to také musíte mít už dlouhé zkušenosti. Je to o normálním selském rozumu. A teď pozor, to tělo vás dovede někam před výlohu, kde je něco mooc

hezkého! To je normální, že... Vy potřebujete odolat. A to už je na vás. Tam už s vámi Iva nepůjde k té výloze...

Jak v sobě nastavit vyzařování energie, aby přišel ten pravý? (A do prdele!) Stále se mi opakuje, že potkávám muže, kteří nejsou na stejné vlně. Co můžu dělat jinak? Denisa.

Deny, buďte ráda, že nejdou na stejné vlně! To je žert! Pozor, bacha, vy ještě používáte vůli člověka. Já tuším, že asi moc dlouho neposloucháte... Anebo jste nerozuměla tomu, co Iva říká. Tak já to tedy zopakuji. Jestliže jsem žena a jsem sama a neustále usiluji...

Já teď odběhnu do jiného příběhu, který jsem teď nedávno zažila. Mám kamarádku, je o generaci mladší, která má maminku, ta je v mém věku. Ta maminka neumí být sama se sebou. Slyšíte to? Nechce být sama. Jestliže nechcete být samotní, tak děláte psí kusy pro to, aby jste s někým byli. A samozřejmě chodíte do míst, kde se objevuje druhé pohlaví, v tomto případě muži. Jestliže já půjdu do hospody a potkám tam někoho, kdo mi vyhovuje. V tu chvíli mi vyhovuje, protože já nevidím nic jiného, jenom chlapa. Takže pak brzy zjistím, že je to alkoholik, nebo do té hospody chodí každý den. A já mu to nemohu vyčítat, protože já jsem ho tam našla. Je to pravda? Je! A právě ta maminka té mé kamarádky, on jí před třemi lety zemřel manžel, už za tři měsíce, jak nechtěla být sama, si někoho přivedla domů. Ještě jí rodina říkala: „Hele, ten tvůj muž si to nezasloužil tak brzo...“ Nechtěla o tom slyšet. Ale už měla asi sedm partnerských vztahů, které byly krátkodobé. A všichni byli skutečně buď alkoholici, anebo měli jiné závislosti a věci. A její dcera je velmi moudrá. A ona mi říkala: „Víš, Ivi, já jsem jí vysvětlovala, že tohle není cesta, rvát k sobě někoho. Že je cesta, naučit se být ráda sama se sebou.“ Jenže to ego většinou nechce slyšet.

Ano, můžete do kina, můžete za kamarádkou, cvičit jógu, můžete si udělat cokoliv. A pokud ho někde potkáte, musí přijít sám, bez vašeho usilování. Rozhodně si nenastavujte energii, to by dopadlo katastrofálně, věřte mi! To je vlastně zesílení chtění, to znamená, tady se vyvíjí hmotné vědomí, že dostanete zákonitě přes prsty. A když mi nevěříte, tak to vyzkoušejte!

Dobrý den, Ivanko. Měl bych na vás dvě otázky. Za první. Víím, že strach je ego, nicméně mě vlastně mým životem stále provází. Spíš pociťuji většinou sevření na hrudi. (Srdeční čakra, ano.) Pořád mám pochyby, že nejsem dost dobrý, že dělám chyby, například v práci, že něco špatného se stane... a tak dále. Nevím kde a z čeho to může pramenit. Víím, že jsem celé dětství vyrůstal ve strachu s čím otec zase přijde, jak se k nám bude chovat... Prostě jsem stále v napětí. Může to být příčina? Nemohu se přes to přenést a stále mně to v životě omezuje. Jako bych se stále nemohl odrazit a být tady sám za sebe. Víím, že vše je dobré a mám to přijmout. Otcí jsem odpustil a máme nyní dobré vztahy, ale stejně mě to trápí.

Víte, říkám vám to od začátku, že jste Vědomí. Ten, kdo vám tam podsouvá negativní emoce, je hmotné tělo. Až přijde strach, že se něco stane, tak stačí, když tomu strachu úplně v klidu, bez převzetí toho strachu, odpovíte: „Vybral jsem si svůj osud celý a

hotový. A já s ním souhlasím. A budu věci řešit, až se stanou. Já si počkám, až nějaký ten jakoby „průser“ přijde.“ Vy pak zjistíte úplně nádhernou věc...

Já mám kamarádku, letitou, která odmítala dlouho jezdit autem. A měla nádherné malé autíčko. A vždy, když jsem za ní přišla, tak jsem říkala: „Proč nejezdíš? Takové nádherné auto! To je škoda, nemyslíš?“ Ona: „Já se tak strašně bojím, že se něco stane, nebo píchnu nebo něco...“ Já říkám: „No, tak to ho rovnou prodej, to nemá smysl. Anebo jezdi!“ A ona si to vzala k srdci, takže za nějaký čas mi pak vyprávěla nádherný příběh. Rozhodla se jet za známými až někam k Českému Krumlovu, to je daleko od jejího bydliště, ona bydlí v metropoli Moravy, v Brně. Takže se vydala na cestu. A asi dvacet kilometrů před Českým Krumlovem na té nejfrekventovanější křižovatce na silnici chtěla odbočit a v odbočovacím pruhu najednou to auto „chcíplo“ - a nic...

Přesně to, čeho se bojíte se stane, abyste viděli, jak se to samo zázračně vyřeší. A teď tam stála, jezdily auta tam, zpátky, ona v tom odbočovacím pruhu... A teď koukala kolem sebe, co se bude dít... A najednou z boku přijelo auto a odbočilo doprava, kde tedy nebyla silnice, ale byla tam polní cesta. Tam auto zastavilo a vylezli dva chlapi. Šli k ní a říkají: „Co se vám stalo?“ Ona: „Nejede to. No, ženská...“ To bych také udělala. Oni: „My máme tady v druhé vesnici známého, on má odtahovku.“ Tak za chvíli, asi za čtvrt hodiny přijela, oni tam nabrali to auto, odvezli ho do opravy. Odvezli ji i k těm známým do Českého Krumlova, kde strávila nádherné tři dny. A ten poslední den jí přivezli opravené auto a odjela s ním domů. A říká mi: „Já jsem vlastně zjistila, jak je to vlastně strašně lehké. Já jsem nedělala vůbec nic. Jen jsem čekala, kdo si mě přijde vyzvednout a co mi dají, nebo nedají...“ Ano, takhle to pracuje, když se nebojíte. Proboha, až se něco stane, můžu něco řešit.

Je dobře, že jste se smířil s otcem. Ještě ale potřebujete z těchto pohledů, jestliže tam byl ten trénink, že jste se něčeho pořád bál, aby někdo něco neřekl nebo neudělal, ještě jste si to napasoval všeobecně na svůj život, ale toho se také dá zbavit. Ta srdeční čakra bude mít asi lítosti na sobě, odmítání těchto situací, je to zbytečné. Každý den, když ráno vstanete, otevřete oči, tak vyrazíte do nové části děje, která je připravená přesně pro vás. Všimněte si reakcí svého těla, ale také vězte, že nejsou vaše, a že máte právo se k nim vyjádřit.

Jestliže ale své tělo považuji sám za sebe, tak si myslím, že ty myšlenky, které tam jsou, jsou moje. A s tím už nic neuděláte. Ne, je to zajímavý svět, který se vám změní, až nebudete podléhat tomu, co vám podkládá tělo. Vyzkoušejte si to. Nepospíchejte, nechtějte to urychlit, to by vás samozřejmě zdemolovalo. Všechno má svůj čas.

Dotaz na Ivu:

Čas pochopení, čeho se přesně týká?

Toho, že si uvědomím, že je špatně, jak se vůči nám někteří, i blízcí, lidé chovají. Zejména pochopení, kým skutečně jsme. Ano, čas pochopení, jakým je zjištění, kým skutečně jsme.

Ale ono to má svoje schody, které samozřejmě se přibližují do tohoto stavu. Před tím si ještě budete všimnout i jiných věcí. Budete si všimnout že: „Aha, já jsem před mnoha lety

odsoudil někoho za nějaký čin... A teď jsem ho sám udělal. Aha, a nešlo to zastavit. I ten člověk ho musel udělat. A já jsem si měl uvědomit, že jsem ho za to neměl kritizovat.“ Budete zjišťovat skutečně v praxi, že jste jednou jedinou bytostí. A to, co odmítne vaše tělo, to si musíte znovu prožít, abyste to vymazali a vygumovali. A to se dá jedinež pokorou, ničím jiným.

Ivanko, jsem šťastná, že tu jsem. Starší dcera se věnuje bílé magii a mladší dcera mě přivedla k vám. Nemám počítač, ani žádnou jinou, pro mnoho lidí dostupnou techniku, ale věřím tomu, že se ke mně prostřednictvím mladší dcery dostane to, co má. Ani ve snu by mě nenapadlo, že se s vámi někdy setkám. Před dvěma lety jsem procházela těžkou situací a pročítala si vámi komentované kalendáře. Nejvíce mi pomohla věta: Jen se z toho neposrat. Děkuji. Objímám s láskou a v lásce.

Ano. To je dobrý výrok, takový posilující. Využívám ho také samozřejmě. Ano, je to už taková hladina lidské obyčejnosti, kterou byste měli rádi žít. A budete ji už žít. Už vás ani nenapadne nad někým se vyvyšovat a samozřejmě někoho ponižovat, Víte, že z toho vlastně nemáte dobré pocity. Vy potřebujete mít i před sebou i za sebou čisto. A s tím se žije nejlépe.

Zdravím tě, milá Ivanko. Prosím tě, jak se mám chovat k mé třináctileté vnučce, která si stále vytváří imaginární svět, do kterého utíká. Bývá dost často mimo realitu a utíká se do vysněného světa, jak ve škole, tak i doma. Dále mívá stavy, že začne třeba rychle chodit po bytě, někdy i venku dokola, a setřepává z rukou jakoby přebytečnou energii. Když se ptám, co to dělá, tak neumí pořádně říct, co to je, co ji to nutí dělat. Případně řekne, že je to nějaké pnutí, kterého se chce zbavit. Je samotářská, moc se s dětmi nedruží a nevyhledává je. Snažím se ji zklidnit a vysvětlovat, že by měla být teď a tady. A když to na ni přijde, pomáhá to jenom na čas, a pak to začne znovu. Přijímám tuto situaci, jak nejlépe to jde. Ale jak mám dál pracovat s vnučkou? A co mi to má říct? Je z rozvedené rodiny, tatínka moc nemusí, když se jí snažím zmírňovat tu nelásku a vysvětluji, že by měla mít tátu ráda, kdyby pro nic jiného, tak proto, že jí dal život a být vděčná, že tu je. Ivanko, moc děkuji za případnou odpověď, pokud ti to čas dovolí a budeš moct odpovědět. A pokud ne, budu také ráda, že jsem to aspoň mohla napsat. S láskou zdraví a líbá, XY. Na psaní moc nejsem, doufám, že to bylo srozumitelné.

Ano, bylo. Tam musel proběhnout v tom jejím osudu samozřejmě nějaký odpor. Zřejmě v době, kdy se ti rodiče rozvedli. Mohla jí tam zasáhnout i nějaká situace, není to příjemné pro dítě, když se rodiče rozvedou. Může to být příjemné, když jsou ty rodiče schopní se domluvit a fungovat dál jako rodina v tom dobrém slova smyslu, ale to ne každý dokáže.

Takže, snažit se s ní hodně komunikovat, ale zase pomalu, krok za krokem. Musíte také respektovat, že ona třeba nebude zrovna chtít s vámi mluvit. Tady musíte vyvinout

obrovskou trpělivost, a čas, vyčkávat. Pak také dost pomáhá, když se tomu dítěti věnujete. Hodně lidí si třeba stěžuje, že děti si hrají s mobilem, s počítačem, že nechtějí..., ale přitom jim nenabídnou jinou zábavu. Kdyby si ta rodina večer sedla a zahrála si nějakou hezkou hru, zasmáli se nebo si vzali nějaké nástroje, zahráli si, zazpívali si..., tak ty děti ty telefony a ty počítače rádi opustí, aby se zúčastnily a budou je vyhledávat méně. Oni si to samozřejmě vynahradí třeba jindy, ale budou rádi odcházet. Kolik rodin neumí mluvit se svým okolím, se svými dětmi a jinými příbuznými. Potřebujete komunikovat.

Tenhle způsob je teď nastavený proto, aby jste sice zdánlivě komunikovali ve větším měřítku, ale pozor, k čemu vám to bude, že budete vědět, kdo tamhle něco udělal, a tamhle něco..., to má všechno svoji míru. Vy pak nevíte o tom dítěti, nebo kdo vedle vás blízko žije, třeba i partner, skoro nic. Vy si neřeknete doma spoustu věcí... Vyprávějte si. Nestěžujte si, nepřinášejte těm lidem do té rodiny ty špatné příběhy, které vidíte jako špatné. Vyprávějte ty lepší, ze kterých se pobaví nebo i poučí. A budete vidět, jak jim budete rozjasňovat tváře, jak se budou těšit.

My jsme na úplně prvním pobytu v Mnichově měli paní učitelku, která byla z kraje, od nás. A ta tam řešila, že se svým druhým mužem, který z prvního manželství už má dávno dospělého, přes třicet let syna, který vůbec, ale vůbec, nekomunikuje. Ze začátku dokonce ani nepřidával peníze. My jsme tam dořešili na tom pobytu to, že by ten muž to měl udělat sám a ona si sama promluvila s tím mužem, aby alespoň přidával na jídlo, když je dospělý. Když ještě navíc ani nekomunikuje, dojde se najíst, odejde, zavře za sebou dveře... Co je to za život. A ještě nepřidá peníze. Možná, že to bude zajímavější pro něj, když bude vědět, že na ten dlabanec trochu přispěl. Znáte mě, já jsem v tomhle takový obyčejný člověk. Ona mi potom napsala za čtrnáct dní, že kupodivu s tím souhlasil i muž i ten syn, a že to najednou jde. Celá léta to nešlo. Protože ona, když od nás odešla a přijela domů a žádala, tak byla bez negativních emocí, komunikovala sama se sebou. Za dalších čtrnáct dní přišel dopis: „Ivanko, ale ta komunikace se vůbec nezlepšila, to je strašné. On pořád mlčí.“ Já říkám: „Víš co? Zkus začít ty! Ty se necháš vyděsit. Zkus mu najednou, s úsměvem, zuj si boty, nes tašky s nákupem na linku a začni mu vyprávět, co jsi zažila strašně srandovního třeba v tramvaji, nebo s někým na ulici, ale něco hezkého.“ Za čtrnáct dní bylo všechno jinak. Ona říká: „Ano, on začal mluvit. Najednou řekl jednu větu, pak dvě, pak si sedl. Není sice nějaký Cicero, ale už nám dokáže také něco říct.“

Začněte od sebe. Ve skutečnosti jste Vědomí i toho člověka, které má na sobě druhé lidské tělo a Vědomí své. A nemůžete očekávat, nafouklí ve svém vlastním těle, jakože on si tedy nezačne, že já čekám... Ne, zkusím to v dobrém. Ale hlídejte si negativní emoce, žádná kritika, že on to dělá: „Já to jenom zkusím...“ A věřte mi, že tímto způsobem se k tomu dostanete.

Ivi, nezlob se za Božku, ale lidi na to čekali. Jsem holt tlampač. Irena.

Aha, já vás asi zklamu miláčkové! Já už jsem vám několikrát vysvětlovala, že minulé životy, až budete ve stavu 5D, vám budou naprosto lhostejné. A jsou nepodstatné. Jsou důležité pouze v oblasti černé a bílé magie. Hlavně v bílé magii, abyste si uvědomili, že

když vám ukazuje hmotné vědomí, Satan, nějakou minulost, co jste prožívali, tak on se snaží vás chytit do pastí a ukazuje vám zase jméno a tvar. Tím jste ale nikdy nebyli. Učení pokory a Kristovo učení říká, a k tomu já vás v praxi směřuji, že vlastně jste nebyli tím jménem a tělem, tak jako nejste ani dnes. Byli jste vždy Vědomí, původní Vědomí Ducha. Ke každému tělu přináší, je přilepená, Duše, která zaniká osvětlením neboli úmrtím ega, protože, když zaniká Duše, znamená to, že se spojíte se společnou Duší neboli Duchem původním, a pak zjišťujete, že to bylo nepodstatné. Ale pro dualitní realitu světa je samozřejmě Duše důležitou součástí. Takže vidíte, že ta pravda se posunuje, a vyvíjí se podle času. Takže pro člověka 5D je nepodstatné, kým jsem byl. Já mám všechny prožitky prožity. Všechno, co tam ta Božena, nebo kdokoliv jiný, nebo ta zpěvačka, která následovala v té Paříži prožila, tak to se mě dneska už dávno netýká. Můžu vám to připodobnit třeba k tomu, že vám už je naprosto jedno, jestli jste ve třetí třídě v druhé polovině září uměli psát velké P, nebo ne. To je to samé. Ty prožitky jste tam měli, to úsilí jste vynaložili, něco jste se naučili, zapomínáte, nesete si sebou dál svoje umy.

Víte, svět 3D je rozdělený neuvěřitelnými věcmi. Každý chce všechno umět. A když to neumí nebo se mu něco nepodaří, tak si připadá špatný, a tak drtíte jeden druhého. Ale člověk v 5D je úplně někdo jiný. Člověk v 5D ví, že v těle, které si přinesl, dostává svoji takzvanou výbavu. Je to něco, jako když si koupíte takový ten přenosný necesér, pověsíte si ho do koupelny a tam máte různé kartáče a kartáčky na zuby a pastu, všechno, co potřebujete třeba ke své hygieně... To pak vždycky zabalíte a nesete někam sebou. Takže ve vašem těle máte zabalenou výbavu pro váš život, co tady dneska uděláte, a co ne. A když pokukujete po výbavách druhých lidských těl, tak jste v prdeli. Takže člověk 5D to neudělá. On ví, že co ten druhý umí, je jeho výbava - a raduji se z toho, jako bych to uměla já, protože já jsem tím společným Duchem. A nezasahuji do toho žárlivostí nebo nějakým jiným procesem. Takže při sjednocené Duši se člověk vzdává jednotlivých věcí, protože on je prožil.

Ještě se vám to pokusím vysvětlit jiným způsobem. A vždycky jsem vám říkala, že je to nepodstatné, vracet se někde zpátky, co jsem kdy dělal, nebo nedělal. To vás zbytečně zatěžuje a neprožíváte tady teď to, co máte, je vidět, že ještě máte čas na to, pokukovat někde jinde. Tady třeba existuje veliké množství variant při východu z hmotné fáze do Ducha. A třeba tady existuje žena na planetě, která se umí vcítit do jakéhokoliv času, i v minulosti planety, do jakékoliv osoby, která co prožila. Ano, pozor, už jsem vám řekla, že ve hmotě každého člověka, jednotlivce, se můžete dostat do informací úplně celé planety. Což naštěstí ještě neumíme, protože taková věc, to byla vaše záhuba, věřte mi, tady by bylo ještě zneužívání různých věcí. A až to jednou budete umět, tak už nebudou takové stavy egoismu, jako jsou teď tady na planetě, takže vám to bude naprosto lhostejné. Tohle je ale ještě umění hmoty, že ona tohle umí. Protože člověku z 5D je to jedno. On si přinesl veškeré prožitky Boha, to znamená zkušenosti, které zažil v těch jednotlivých tělech se jmény, kterými někdy procházel samozřejmě, a ty vám zůstanou. Jenom hmota má paměť, Bůh ne. To znamená, že před 5D člověka, to znamená chodící Božství, přijde situace, a pozor, může být jakákoliv lákavá nabídka, taková zamaskovaná hmotou, ale vy jí lehce odoláte, řeknete: „Ne, do tohohle já se nepustím,“ protože využíváte zkušenosti z těch minulých životů. Nic víc nepotřebujete vědět.

Možná jsem zklamala vaši zvědavost, vaše ego. Ale já jsem vás nezklamala. Takže buďte rádi, že jsem to neřekla, je to zbytečné. To není podstatné. Pro vás je důležitý tenhle osud tohoto vašeho těla, abyste dokázali splusovat to, co jste si přinesli za výbavu. Iva nedostala žádnou jinou výbavu, než byla úplně stoprocentním optimistou. Já jsem nedokázala být smutná nad čímkoliv, co jsem prožívala, ani mé okolí. A vlastně jsem dokázala tím svým pohledem to okolí vlastně stavět na nohy, aby viděli skutečnost, ne iluzi klamu pesimismu.

Patnáct let se mi opakuje noční můra, že mě zavřou na osm let. Jen jednou jsem dostal jen šest let. //Smích// Noční můra je tak přesvědčivá, že pár minut po probuzení teprve zjišťuji, že to byl jen sen. Nemohla bys zařídít, aby se mi zdálo, že se třeba topím? //Smích//

Ne, tohle zařídít nemůžu. To si musíte zařídít každý sám. A tím, že ti to nebude překážet, že se ten sen zdál, on se pak bude vzdalovat. Vzdalovat časově, takže pak budou ty proluky větší a větší, až se to jednou zastaví. Všechno to, co nechcete, si to tělo pamatuje, samozřejmě v poryvu odporu, a pak se to opakuje. Takže tohle budeš muset dokázat sám. Ale to je super tedy, děkuji. Dobře, tak jo, další sranda...

Drahá Ivanko, můj dotaz zní, můžu já sám zjistit v čem, nebo s kým, jsem dělal chybu, hlavně časový úsek bloku při bolesti těla, abych na tom mohl pracovat, ono je všechno jak má být, jenom jestli to můžu já sám ovlivnit. Jirka.

Ne, nemůžeš. Víte, tohle může udělat tělo, kterému vlastně zemřelo ego. Já jsem vysvětlovala, že proces, který vy vidíte, nebo jste viděli dřív jako léčení (což není, je otázkou bílé magie) je ten, že někdo zasahuje. Iva nikdy nezasahuje, protože Iva nemá vůli člověka. Iva vám vysvětluje, je učitel. To znamená, že jako vaše Vědomí já mluvím k vašemu Vědomí jako ke svému Vědomí, to je jedno jediné, a když je blízko, nebo také ještě existují varianty, že jsem skutečně jenom blízko tělem, tak moje tělo funguje jako vysavač. Takže vás pak může něco bolet, nebo vám je špatně. Anebo, když se o tom mluví a je to v procesu, tak se ke mně, jako do vysavače vlastně přesunou a vyletí ven, protože vy tady na třetím oku ještě máte hranici hmotného vědomí, která je zavřená, ještě nějaký odpůrek máte, ale já tam mám otevřené dveře, přes tu Ivu se to jakoby nasaje, a tím třetím okem to jde vzhůru. Třetí oko, a to už víte, se otevírá jenom tehdy, kdy zemřou všechny odpory hmotného těla. To znamená, ne emocionální negativní projevy. Takže se nejdřív musí počkat, že zemřou ty negativní emocionální projevy, a pak budete mít tu samou schopnost. Ale pozor, v té době už to nebudete potřebovat, protože se změní stav na planetě. To si pak zjistíte sami. Vy pouze přecházíte do jiného stavu Vědomí. A až v něm budete, tak už budete velká skupina. Což už pro vás bude příjemné. Takže tady to takhle nejde.

Ale co jde, a to většinou tak pracuje, zkuste si všimnout, že těsně před tím, než máte platbu, proběhne nějaký děj, který vám něco v minulosti připomene. Všimli jste si toho? Najednou vám zavolá kamarád, kterého jste třicet let neviděli. Nebo ho potkáte na ulici. A krátce na to, takhle to pracuje, vy si na to vzpomenete, a rozjede se

pochopení, protože mezi tím jste třeba dostali info od Ivy a přehodnotili jste ty věci. Ale ten vstup, to tlačítko, bylo to fyzické připomenutí v kontaktu s hmotou těla. Anebo i telefonem, to také jde, protože vy to máte samozřejmě všechno v sobě. Takže ona se rozjede platba, kde si budete muset zaplatit tehdejší křeč vašeho těla, před těmi třiceti lety, kterou jste nepřijali, pozor, v momentě toho původního.

Když je Iva blízko, když je tam vysavač (teď mě napadla taková blbost, že místo Iva budu Eta //smích//, blbosti mi skáčou do hlavy), tak se odsaje to, co jste pochopili. A zůstává k platbě jenom to, co jste ještě jakoby nestihli v sobě do úplné nuly přehodnotit. Takže takhle to pracuje. Dá se to zjistit, mohla bych to zjistit já, jenom když by probíhala platba, jinak to nejde.

Ivanka, nebola by som veľmi rada, keď by ste túto moju otázku čítali verejne.

Hele, už jedu. //Smích// Ale stejně je to anonymní.

Ale ak musíte, tak OK.

Aha, tak já musím.

Viete, viem že sú muži, ktorí získavajú nejaké informácie pri milovaní a vlastne vôbec im nejde o orgazmus, len o to vniknutie do ženy, a týmto spôsobom vnímajú niečo mimozmyslovo. Nevie, o čo tu presne ide, ale myslím, že na to potrebujú viac žien a nie len jednu. Viete mi, prosím povedať o čo ide?

Řeknu vám to jenom obecně. Jde o černou magii. A ti dostanou tak na prdel, že se budou divit. Ano jsou tady teď různé černomágovské techniky, protože černá a bílá magie jsou v obrovském boomu, je toho plná skoro celá planeta. A je to dobře, protože vás prozkoušely. Každý má své příběhy, kdy jste se museli někde v okolí zbavit něčeho velmi, ale velmi nepříjemného třeba i agresivního. A potřebovali jste to určitým způsobem vyřešit tak, aby jste pochopili tu svoji druhou část svého Vědomí, která si oblékla kabátek, který dělá tyto věci, jinak se toho nezbavíte. A ten, kdo využívá různé techniky k tomu, aby si načítal nějaké informace, tak pozor, víte, jak to pracuje, jeho vlastní buňky těla vyučuje k tomu, aby jemu dělaly to samé. Ten člověk bude velmi nemocný. A v této době je veliký dopad na takové věci, na jednotlivce.

Ahoj Ivanka. Moja otázka: vysoká sedimentácia v krvi. Lekári nič nenašli, prosím ťa, môžeš mi k tomu niečo povedať, ďakujem. M.

Zřejmě je v těle ukrytý nějaký zánět, který se zatím nenašel. Takže zůstat v klidu, ať hledají dál, ale existují i přírodní látky, které tohle potlačují. Zrovna nedávno jsem mluvila o tom v Kladně: je to rozpuštěný propolis, jednu, dvě kapičky do těla, a pomalinku se budou ty záněty srovnávat. Neberte to jako univerzální lék, je to jenom na podporu, protože s vysokou sedimentací se asi necítíte dobře, ale hledat dál. Může být třeba nějaké fokální ložisko v těle, třeba u nějakého mrtvého zubu (jsem bývalý zubař, takže to vím), vy o něm nevíte, ten doktor si s tím neví rady, a tohle ložisko může

způsobovat takové stavy. Tak si projděte veškerá možná vyšetření na různých odděleních a hledejte dál. Buďte trpěliví. A žádné křeče.

Drahá Ivanko, předem děkuji za všechna tvá moudrá slova a rady, které jsou obrovskou pomocí v našich životech. Mám dotaz ohledně nespavosti. Jaksi nic na tělo nezabírá, ani dle tvých rad k nespavosti, které jsem naposlouchala v audiích, ani léky, ani preparáty přírodní na podporu spánku, ani změny místa. Prostě už dlouhodobě zůstávám v bdělosti celou noc, nebo se ztratím do spánku na hodinu až dvě. Přijímám situaci, nestraší mě nic, přesto nespavostí oslabená, přichází únava. Děkuji za odpověď. Ve společném Vědomí s laskavostí se dívající. Poslala jsem e-mail v červenci, co vyjde, zkouším. Vím, já vím...

Podívejte, já jsem si přivezla tuhle kupu otázek. A další jsou tady od vás. To nestihneme. Ale já vám rychle odpovím.

Moje maminka nespí třicet let... Počkejte, to ještě není hotová odpověď. Představte si, já jsem teď byla v Itálii. A těsně před tou Itálií, ta maminka, když ji vidím zmrdovanou, ona třeba nespí dvě noci, dva dny, tři noci a tři dny, ale ani odpoledne neusne. A pak už je taková jako zombie, a pak tu další noc, tu třetí nebo čtvrtou, doslova a do písmene opravdu omdlí a spí. Vyspí se, a pak je zase jako křepelíčka. Pak se raduje, že udělala hodně práce, protože se vyspala... A pak zase nespí. A ona si už potom stěžovala: „Hele, já už se z toho zblázním! To je přeci šílené...“ Než jsem odjížděla do Itálie, tak mně tak hlavou proběhlo - přála bys si, aby maminka spala? No jasně, že bych si to přála, ale vím, že to není možné, tak proč bych to měla pokoušet, musí to tak být z nějakého důvodu... Představte si, já jsem přijela z Itálie devatenáctého září, a moje maminka od té doby spí. A spí proto, že ten týden, co jsem byla pryč, tak šla k panu doktorovi Váňovi. Přišla tam, chtěla hned odejít jenom po nějakých testech, a pan doktor vzkázal po sestřičce: „Ne, ne, ne,“ že chce udělat mamince celkovou prohlídku. A protože měla takový divný tlak, tak jí dal na dvacet čtyři hodin měřič. A představte si, že zjistili, že ta moje maminka má ve dne tlak naprosto normální, ale v noci má 190/100. Nikdo neví proč to v noci má. Je pravda, že ona se dřív utápěla dost v myšlenkách. Když se rozjede myšlení, a teď tam to ego probírá nějaké dramatické věci, takže ten člověk se v noci sám rozčílí, furt řeší věci, stále. Také, co dělat v noci, když nemůžete spát, tím si vlastně zvedáte ten tlak. Takže pan doktor teď dal mamince místo jednoho prášku ráno, a pak nic – tak ráno půlku a večer před spaním půlku – a moje maminka už týden spí.

Ono je to fakt záležitostí jenom toho, abyste si zjistili, co se v tom těle děje. Zkuste to. Třeba máte ten samý problém, kdo ví. To je příšerné, když nemůžete spát. Musí to něco způsobovat, ten stav toho vysílení a toho rozhození, že nemůžete usnout.

Dobrý den, Ivanko. Chtěla bych se zeptat na děti. Za prvé: dcera má devět let, od šestnácti měsíců, kdy jsem ji musela přestat kojit ze zdravotních důvodů, špatně jí a nyní nechce skoro vůbec nic. Od pěti let má zjištěnou oční vadu, vertikální strabismus, astigmatismus a další. Brýle pořád sundává, nechce je nosit, a navíc má nosit okluzor dvě hodiny denně.

Pořád s tím bojujeme. Stejně jako s chováním. Od jejích pěti let nežijeme s jejím otcem, máme střídavou péči. A on ji od jejího narození jenom rozmazluje. A já jsem ta nejhorší, když se ji snažím vychovat dobře. Prosím vás o radu, jak se k tomu mám postavit.

Vzhledem k tomu, že máte střídavou péči, tak budete muset samozřejmě respektovat to, že na tu dceru máte jenom částečný vliv, není s vámi na sto procent v té jedné domácnosti. A také musíte respektovat, že i ten otec, určitě to tak bude, pokud jste se nerozešli v dobrém a nespolutpracujete, že má třeba na spoustu věcí jiné názory. Ale ten osud jste si vybrala, musí mít svůj důvod samozřejmě. Trvala bych na tom, pokud je dítě u mě, aby dodržovalo určitá pravidla. A musí vám být úplně jedno, že vás nebude mít rádo, že vás bude považovat za horší. Je spousta věcí, které člověka doženou, věřte mi.

Na Facebooku se asi před rokem také řešilo, že jedna žena neustále řešila nejstarší dceru, byla ze čtyř nebo z pěti dětí, která jí pořád utíkala z domova za otcem, a pořád ji nechtěla pustit. A já jsem jí tam napsala: „Pusť ji! Jestliže chce žít a otcem, pusť ji.“ Většinou to bývá tak, že otec pak zjistí, že to není vyhovující, zvláště, když má další rodinu. A tak to dopadlo, že pak ta dcera, která byla po velikých peripetiích přisouzena potom tomu otci s tou druhou matkou, tak najednou začala utíkat zpátky k mámě a stěžovala si zase na tátu. To bych jí pak řekla: „Nezlob se, ty sis vybrala tátu, sem budeš chodit na návštěvu.“ Ještě se tam řešilo to, že ta dívka byla tak problematická, že ona se věnovala jenom jí a zanedbávala ty čtyři další děti. Takže vidíte, ta nerovnováha pak postihne úplně všechny. Vy máte mít čas na všechny čtyři spravedlivě. A řešit věci s určitou rozhodností. A jestliže jste slabí a je vám líto, že vás někdo nemá rád, tak naděláte spoustu kopanců, věřte mi. Má na to právo. Ne. Ale jenom kvůli tomu, aby mě měl rád, tak mu povolím všechno, tahle cesta vede do pekla. To už jste samozřejmě zjistili, že.

Když bude u mě, bude nosit brýle, bude nosit ten okluzor. Je už devítiletá, už by také měla pochopit, že je to pro její dobro, že to její tělo bude vidět. A možná až bude velká, tak tyto věci nebude muset mít, protože se to vyléčí, to něco. Pokud ne, bude to mít celý život. Víte, vy jste někdy tak strašně moc ohleduplní, že to tomu dítěti tak nechcete říct, aby ho to nešlehlo. Ale, prosím vás, kolikrát pomůže fakt proutek a šlehnout... Takže někdy klidně šlehněte i jazykem, aby si to to ego uvědomilo, a ten člověk zjistil, že něco pro to bude muset udělat.

Za druhé: syn, ten má osmnáct let a je flegmatik. Ve čtrnácti letech přišel o meniskus pravého kolene (je tvrdohlavý...) a nyní má jít na operaci s levým kolenem, má tam natržený meniskus. Je to karma z minulého života? Nebo něco z tohoto života?

Lenko, to má určitě z tvrdohlavosti. Tam se něco odehrává za prvé: na jedničce. Ale kolena jsou vždycky paličatost toho člověka, ať situační nebo hmotná. Většinou, když dochází už v takhle mladém věku k těmto operacím a k těmto zásahům, tak je to skutečně extrémní. Ono to toho člověka vlastně zastaví. Když vás pak bolí koleno, tak

už pak nemůžete myslet na to, že něco nechcete, nebo jak to chcete jinak, než by se vám to hodilo.

Íáčku drahý, (jéé, smích) chtěla bych požádat o radu, jak se dá „bojovat“ s oparem na genitáliích. Už vím, že je to vztahovka a přijímám tuto platbu. Platím už šestý rok, ale stále se to vrací. Je nějaká možnost, jak tělu trochu ulehčit? Také jsem už nakazila partnera. Chápu, vybrali jsme si to. Děkuji za odpověď. XY.

Ano, je to vztahovka. Za prvé, samozřejmě už víte, proto tam byly ty uvozovky u slova - bojovat, že bojovat nemá smysl. Musí se to zkrátka odžít. Být v klidu, nesmí vám vadit ani situace na této úrovni, to znamená žádná vztahovka, že se to odehrává. To je jediná cesta ven. Já vím, čekali jste asi víc, ale skutečně vám k tomu víc neřeknu. To už vlastně všechno víte. Pokud máte partnera, který ještě vás miluje a jede v tom s vámi, tak je to perfektní, ne! To je základ toho, z čeho se máte radovat: „Hurá, máme to společně! //Smích// Nějaký čas to musíme vydržet.“ Neobviňovat se, to je také vztahovka. Ano, samozřejmě, je to společný osud, tak si to hezky prožijte a věřte, že se to zmírní, nebo se to ztratí úplně. Ono se to totiž stane i tím, že jestliže přijmete v pokoře všechno, tak se stáváte celistvým, to znamená, že vám i jiné Vědomí, vaše Vědomí v jiném těle, třeba nějakého lékaře, najednou zajistí třeba nějaký doplněk stravy nebo něco, co vám zrovna pomůže. Ale tuto bránu otevírá jenom pokora, nic jiného.

Milá naša Ivanka, s čím súvisí alebo čo spôsobuje vertigo, točenie hlavy, ktoré je také intenzívne, že musím ísť na infúzie na urgentnú pohotovosť. Mám päťdesiat rokov a nemám problémy s krčnou chrbticou. Možno niekedy stuhnutý krk pri sedavej práci. Keď som bola mladšia, občas sa mi hlava na niekoľko sekúnd akoby zatriasla pri vyhrotenej stresovej situácii. Ale toto sa mi stalo prvýkrát. Myslím, že to bolo vyprovokované mechanicky. Sledovala som maratónskych bežcov a hľadala medzi nimi môjho priateľa, ktorý medzi nimi bol.

Já to zase neumím číst. Mně jednou u nás na statku vyprávěla jedna Slovenka, že manžel sice neposlouchá audia ani videa, ale jakmile jdu číst slovenský dopis, tak si přinese židli a řehtá se jak kůň! //Smích// Tak jo.

Oči mi robili zrýchlené pohyby do všetkých strán a o dve hodiny som už bola v nemocnici. Ďakujem veľmi pekne.

Tohle je záležitostí změn na šišince, to je v hlavě. Může to být záležitostí vašeho posunu z vývoje anebo také nějakým zádrhelem v této hladině. Klid, nebojte se toho. Vy posilujete hmotné vědomí, když se bojíte těch věcí. Čas od času se vám to teď bude stávat, možná skoro všem, že najednou se jako zakymácíte, přepojují se vám levá a pravá hemisféra. A než se ten stav stabilizuje, je to dost náročné. I v noci můžete mít podivné stavy. Nebo můžete mít stavy, kdy najednou nebudete vědět, kdo jste, jak se jmenujete, kam jdete... Nevyděsit se. Jakmile se vyděsíte, tělo se toho chytí, bude to opakovat. Pozor na to!

Dobré odpoledne Ivanko. Ráda bych se vás zeptala, co dělat s obavami a strachy o své zdraví, které mě již roky trápí.

No, řeknu vám k tomu ze začátku, než budu pokračovat dál, že jestliže se bojíte o své zdraví, tak budete nemocná. Strach je základní nejsilnější negativní emoce. Vy máte tomu tělu říct: „Ještě nemocná nejsem, až budu, tak to budu řešit.“ Ale živit negativní emoce ve veliké síle, to si uzavíráte samozřejmě jedničku, ale hodně silně.

V okolí Facebooku se pohybuje holčička, která před mnoha a mnoha lety chodila na přednášky do Prahy. Samozřejmě neřeknu její jméno, je to všechno anonymní. To dítě mělo tak silné hmotné vědomí, že neustále trpělo úplně nesmyslnými požadavky na svoje tělo. Třeba přišla v té frontě, jak ty lidi jsou, vždycky se zdržela strašně dlouho, protože to potřebovala všechno jakoby vyslechnout, a vždycky jsem jí odpovídala stejně. Třeba říkala: „Co mám dělat, já mám jedno prso větší a druhé menší.“ Teď, že ano, třeštíte oči... Já říkám: „Prosím tě, to má každý! Každá žena má jedno prso menší a jedno větší, protože když jsi pravák, tak namáháš pravou ruku, tak ti to ubírá sílu v pravé části těla, takže pravačka má pravé prso menší a levé silnější a obráceně.“ Tak to řešila asi rok, pak zase něco jiného... Přitom to není vidět, ta žena před vámi stála oblečená, chodila mezi lidmi. Zkrátka ne, tam musel být z dětství nějaký obrovský blok požadavků, třeba rodiny - přísní rodiče, kteří museli mít všechno dokonalé, pak se ten člověk začal pozorovat a hledat... Já jsem jí varovala, já jsem jí říkala: „Nedělej to! Ty prožíváš takový pesimismus vůči sama sobě, bacha na nohy!“ Také, že to dopadlo. Dneska má stavy na první čakře, kdy má pocit, že se jí rozpadají vazy, a že ji tělo neudrží, ona se bojí hnout. Mluvílo s ní už velice hodně lidí. Každému volala, mnohokrát. Nikdo jí není schopen vysvětlit, aby se hýbala, že je to její jedna jediná záchrana, protože musíte trénovat to tělo. Ona se bojí jenom zvednout a dojet třeba trolejbusem k doktorovi, třeba i k psychologovi, který by ji možná pomohl. Ona evidentně nějakou pomoc potřebuje, i s berličku, třeba nějaký ten prášek na zklidnění. Pokud to sama nepřekoná a nepochopí, že tahle cesta vede do pekla, tak se to skutečně odehraje. Tohle bude muset každý ten člověk sám pochopit.

Vy se nesmíte bát. Jinak je to horší, horší, horší... Pak se přidávají lítosti, vztahovka sama k sobě, kritika... A už to jede...

Jak mám také naložit, přijmout úzkosti, které mám. Má psychika je dle mé lékařky již několik let velmi špatná. Řešila jsem to RUŠ metodou, kineziologií, rodinnými konstelacemi. Teď už vím, že je to bílá magie, asi jsem otevřela spoustu témat, tělo to možná nestihlo zpracovat, mám z toho tlak v břiše.

Ano, vy to pak nechcete. Vy na té trojce nechcete tu situaci, a to vám to dělá. Chtějte to! Vy na všechno musíte říct ANO. To je pokora. A to není jenom pusou ano. Bůh neslyší to, co říká pusa. To je to samé, jako když někdo říká: „Já musím poděkovat za jídlo.“ Ne, když vám to chutná a užíváte si ten stav blaženosti, tak děkujete. Na co zbytečně dávat ostentativně najevo nějaké díky veřejnosti, jak jste pobožní, jak jste svatí... To je zbytečné, nemyslíte?

Mám obavy, že jsem otevřela jakousi kundalini při cvičení kundalini jógy a Oschových dynamických meditacích.

Ano, bacha na ně! Bacha na ně...

Slyšela jsem, že kdo na to není připraven, může to i ublížit. A já mám z toho obavy.

Jenže vám ubližují nejvíc vaše obavy...

Jak to přijmout, co s tím dělat, ať jsem psychicky v klidu. S manželem už přes pět let se pokoušíme otěhotnět, a to také nepřidává na pohodě. Dle konstelací je to proto, že nevím, jak dítě ochránit před mou matkou, kterou nedávám, nechávám plést se do života, jako v minulém životě jsem ji jako těhotnou opustila... Před třemi lety sestře byla v průběhu těhotenství diagnostikována roztroušená sklerosa. Jak to přijmout? Co s tím dělat? Vaše nová posluchačka.

Budete muset přijmout, že vaše sestra má roztroušenou sklerosu. A pak se bude postupovat podle toho, co vám řekne lékař. Nic jiného vám nezbude. Tím vaše sestra bude vědět, že vy jste v pohodě, to znamená, že nejste rozhození, nepláчете, takže tím jí nejvíc pomůžete. Zkuste si představit opak, že vy dostanete roztroušenou sklerosu a složí se teď z toho celá rodina. Ještě si na svoje bedra navalujete reakci celé rodiny, je to pravda? A i oni pak z toho budou nemocní.

Tady ještě je vidět, že neznáte velmi mnoho věcí, co říkám, takže si nejste samozřejmě jistá. Takže, chci vám říct, až si v první řadě vyřešíte vztah s vaší matkou, a neřešte to, co jste měli v minulém životě, to už neplatí, teď řešte to, co jste si nadrobily teď. Víte, že k sobě patříte. Ano, ona je ta nejlepší matka. Nenechte jí plést do svého života, to znamená, jenom jí řekněte NE - sem smíš, dál už nesmíš. To nemyslím jako za práh. Vymezte jí to, kam ji pustíte do svého života, a kam ne, protože vy máte právo na svůj, a pozor, žádné výčitky, když bude bouřit, zuřit, samozřejmě. A když se potom případně tohle odehrává, tak k té matce máte vztahovku, která vám uzavírá dvojku, takže neotěhotníte. A neotěhotníte správně. Zkrátka žijte. Postupně si poslechněte, pomalu, audia. Bude to trvat možná dlouho, ale to nevadí, nepřehánějte to. Pak zjistíte, že deprese a všechny věci, které tam přicházejí z odmítání, a ty psychické stavy, kdy jste na dně, že na vás hází vaše tělo. Jenže člověk, který nemá dost zkušeností s těmito stavy, tak neumí je nepřevzít. On je převezme, a jsou jeho. Jak málo by stačilo. Kolik lidí by najednou zjistilo, kým jsou. Když by přišla deprese nebo přišel nějaký stav tíhy, že teď se něco odehrává špatně..., ne, odehrává se to tak, jak se to odehrává, a já, protože je to v mém osudu, ten osud přijímám. Je to tak, jak to je. Teď to z vás spadne, z vás se to jakoby shodí dolů, jako když se svléknete z nějakých šatů a stojíte nazí a je vám hrozně lehce. Naopak to, že to nechci, tak si to k sobě přišpendlím. Tohle by byla debata na strašně dlouhou dobu. Ale všechno je to nahrané, tak si poslechněte audia. Posloucheat chronologicky a velmi pomalu.

Milá Ivanko, myslela jsem, že už nemám otázek, ale před čtrnácti dny „náhle“ opustil své tělo náš tatínek a chtěla jsem se zeptat, jestli můžeš něco k tomu říct. Stála jsem nad jeho tělem a už jsem ho tam vůbec necítila, jako by odletěl rychle než dříve se něco odpoutávalo od těla, někde jsi říkala, že to trvá čtyřicet dní... Můžeš prosím k tomu něco říct. U mě proběhly trochu nějaké lítosti, ale v podstatě cítím v srdci klid a lásku. Je to to spojení, které říkáš, že je, když neběsníme, tak se od svých mrtvých neoddělíme? Prosím, promluv krátce i o tomto. Mockrát děkuji za vše. Lenka.

Lenko, pamatuj si, hladina bílé magie vyciřuje okolí, šťourá si do druhých lidských hmot. Tohle Iva nikdy nedělala a nikdy nemá. To se vám jenom zdá. Jsou lidé, kteří se bojí být v mé blízkosti, abych náhodou neviděla, co všechno dělali... Mě to absolutně nezajímá, pamatujte si to, protože já vím, že nejste hmota, že jste moje vlastní Vědomí, které nikdy nic neudělalo. Pouze, když jako učitel se vlastně dostanu k vám a děláme sezení a v okamžiku se odehrává platba a sahám rukou, na vaši žádost, do aurického těla, tak se objeví časový údaj, který přináleží k té události, která se odehrávala v tom časovém úseku. A je vlastně platbou ta bolest nebo ta nemoc, kterou máte. To je jediné, co tam mám. Ale nic neovlivňuji, odteče jenom to, co jste přehodnotili. To znamená, že bílá magie ta vlastně šťourá, pokorný člověk ne, tohle já nikdy neudělám. Já jsem vám pouze vysvětlila, jak prochází odložení těla. Pokud by vám vaše tělo řeklo, že to tak není, nemusí to být pravda. Rozumíte mi? Může vás jenom obelhávat hmotné vědomí, aby překroutilo a přetočilo věci.

Takže, do velice krátké doby se rozvazuje první čakra, a pak další následně, a poslední třetí zemská čakra, je to tak zhruba do čtyřiceti až čtyřiceti dvou dní, kdy se to rozváže. Existují jedinci, je to výjimečně v této době, to jsou lidé, kteří by žili ještě před stavem černé magie, což je takzvaná šestá třída, to jsou, já jsem to nedávno pojmenovala ve srandě, že to jsou z Harryho Pottra „modlové“, ti ještě neví, že tu nějaká černá nebo bílá magie existuje. Takových lidí je veliké množství. Tak v této třídě, když někdo z těch lidí by opouštěl tělo, které by hodně viselo na nějaké hmotě, třeba na manželce, nechtělo by ji zabořit opustit, nějaký žárlivec, který ji hlídal celý život (takovou jednu paní znám). Nebo třeba pak majetek, takový pan Harpagon, ten by si to tady také ohlídal ještě několik set let... To je potom hrozně problematické. To Vědomí, ta Duše není vyzrálá, nedokáže opustit ten hmotný svět. Takže dřív tady bylo hodně takových. Vzpomeňte si, na mnoha hradech se strašilo, jak se tak objevovali ti duchové. Ano, to je stav, kdy se tam vlastně navrácí to vědomí z toho, aby si tam ohlíдалo ten svůj majeteček. Ale vidíte, jak časoprostorová křivka planety se neustále posunuje vlastně směrem ven, tak se mění. Nikdy, to si pamatujte, nikdy nenajdete stejný stav. Každá vteřina teď, teď, teď, jak se mění, jak letíme tou časoprostorovou křivkou, tak je stav planety jiný. Nikdy se nedá vrátit všechno tak, jak bylo, protože celkové vědomí hmoty se mění, takže její stav ovlivňuje samozřejmě Ducha - to je vzájemný stav.

Když nebudeš plakat, víš, že tatínek opustil svoje tělo, protože on je Vědomí. Ten člověk opustí svoji hmotu, to znamená, ta bytost, vědomí Ducha opustí svoji hmotu, odloží ji. To znamená, abys ho neopustila, musíš dodržet svůj stav Boha, to znamená toho

Vědomí, ve kterém on se nachází. A svůj stav Boha neopustíš tehdy, kdy nedovolíš svému tělu, aby ti vnutilo lítosti, kritiky, výčitky..., to také bývá - že jsem mu to ještě neřekla, tohle a tohle - to je nesmyslné. On ví všechno. On je vy. Vy jste jedno jediné Vědomí. I kdyby jste nemluvili se svým otcem léta, a pak zemřel, mluvili byste, když byste k němu byli mírní, i kdyby on s vámi jako hmotné tělo nechtěl mluvit. Vždy to záleží na vašem vztahu směrem od vás ven. Pamatujte si to. Ne od toho, co se odehrává z vnějšku dovnitř. Tohle je důležité vědět.

Dobrý den Ivanko, zajímá mě jestli bolest spojená s fyzickou námahou, třeba sportem nebo prací, sekání dříví, je považována za platbu. Děkuji. Adelaida. (Jé, to je hezké jméno)

Ne, to je námaha. To byste si museli třeba něco udělat. Úraz to už je samozřejmě platba. Ale vy můžete mít namožené tělo, většinou to dělá tělo. Moje jedno dítě teď začalo intenzivně sportovat, protože chce zhubnout. A nádherně, úplně nádherně si stěžovala na WhatsAppu: „Ten začátek je tak těžký...“ Jako že ji bolí celé tělo, že den před tím byla tři hodiny ve fitnessu. A pak vyfotila fotku takového zdravého jenom lehkého jídla. Tak říkám: „Neboj, to bude dobré!“ Ona: „No, ale to bolí...“ I tohle se tam počítá, to je vlastně sport, to je pouze námaha. A tady vlastně překonáváte egoismus té lenosti toho těla. Měli byste se průběžně hýbat. Nemusíte dělat zrovna nějaký sport, ale hodně chodte, to je důležité, hodně se hýbejte. Ti, co fyzicky pracují, to je také dobré. Uvědomte si, že vám jde o chemii těla.

Nedávno jsem jednomu člověku vysvětlovala, jak to pracuje. Vezměte si, že třeba sportovci, to je zase jiná kategorie, ti si vyrábějí tím sportem endorfin. Ano, je jim nádherně, když si zaběhají, přijdou, osprchují se - a teď ten den je úplně jiný, rozsvícený. Vy si ten endorfin můžete vyrábět optimismem, ale to každý neumí. To znamená, že ten u koho převažuje pesimismus, tak ten si nevyrábí hodně endorfinu, takže tomu tělo reaguje zase úplně jinak, ale jde tam vlastně o tu náplň té vaší „bandasky“, co se v ní vlastně odehrává. A to je velmi důležité. A když tam toho endorfinu máte hodně, tak zvládnete skoro všechno.

Dobrý den, milá přítelkyně. (To je hezké. Pozor, je to žena) Zajímalo by mě, jak je to s partnerskými vztahy. Je to přežitek 3D doby? Je dobře, že jsou, lidé v nich poznávají sami sebe, ale i partnera, prochází společně zkouškami a učí se. Dneska se mnoho lidí rozvádí, rozchází, změní partnera v domnění, že před problémy utečou. Také jsem utekla. Navazují nové vztahy, o kterých si myslí, že budou jiné, lepší, krásnější... Nedávno jsme s kamarádkou došly k tomu, že nám chybí pravdivost, autentičnost - a to především sami k sobě. Zním jen pár lidí, kteří se projevují v souladu se svými pocity. Nalháváme sami sobě nepravdy, které jsme nabrali v průběhu života. Mám pocit, že tohle je vlastně podstata běžného života, naučit se pravdě a opravdovosti a lásce. Pokud nám tuto dovednost nepředali rodiče, předá nám ji život sám. Ivanko, děkuji za reakci na mé zamyšlení. S pokorou, Zuzana.

Ano Zuzko, dopídíte se toho. Napřed ale potřebuje člověk odhodit egoismus. Ono to tady je všude o egoismu. Já už jsem se zmiňovala kdysi dávno, že vlastně komunismus, tak jak byl přednesený Marxem a Engelsem, byl správná myšlenka. Jenže v době, a bylo to správně nastavené, aby vám to vytvořilo takovou bublinu izolace tady po čtyřicet let, aby jste prokázali, kdo jste. Tahle area tady byla připravená pro vaše dozrání. A ono je to tak vlastně se vším. Tohle si potřebujete uvědomit. Takže lidé začínají jinak přemýšlet. Kdyby tahle myšlenka přišla v době, kdy už člověk nebude mít egoismus, tak se to nedá zneužít. Ale pokud přijde dřív, tak se to samozřejmě rozebere tím egem, tím Satánkem, a jde to všechno do háje, je z toho akorát velký humbuk a velká tragédie. V té době tady ale měla nastupovat velká hladina černé a bílé magie, hlavně černé, představitele znáte, všichni, co se pohybovali mezi těmi dvěma světovými válkami v minulém století. Obě války byly velmi důležité pro vývoj celého světa a pro vývoj duchovnosti, a blíží se doba, kdy přecházíme do stavu 5D, abyste měli konečné zkušenosti. Nic jiného se od vás nechce, jen to prožít, projít, protože jste to potřebovali ve svých tělech ve své době nažít.

Dál půjde samozřejmě vývoj podobně, až padnou všechny věci, které vás budou dělit, jako jsou peníze a tyhle věci. To nikdo neví, kdy to ještě bude. To chodí hodně otázek jako: „Mám si ještě šetřit v bance?“ //Smích// Jestli se to vyplatí, nebo ne. „Mám si brát hypotéku?“ Jestli ji potřebujete, tak si ji vezměte, to je vaše věc. Tak tohle také souvisí, protože v budoucnosti nebude muset být, když budete jedno Vědomí, tak nebudete muset mít ty svazky tak pevné. Bohužel v současnosti, k těmhle rozpadům rodin, nebo jakoby nevzniknou ty nové, to se často stává, že se ti lidé neberou, mají už děti v tom vztahu, což je jejich rozhodnutí, a myslím si, že když se milují, tak se stejně neopustí. A když se nemilují, je to jednodušší. Ale oni jim k tomu nahrávají i sociální podmínky. Žena, která nebude vdaná, ale bude žít ve stejné domácnosti se svým partnerem a bude vychovávat dítě, bude mít dvojnásobné sociální dávky. Takže ti mladí, kteří nebudou mít peníze, když je žena na mateřské, tak se nevezmou už jenom kvůli tomu, aby měli peníze, aby přežili, když třeba nemají nikoho, kdo by jim mohl poskytnout nějakou finanční pomoc, jako třeba rodiče. Někdo nemá babičky. Někdy ty rodiny jsou tak rozpadlé, že se vůbec nedají dát dohromady. Takže ano, bude existovat veliké množství variant. Navíc se změní podmínky pro život na planetě. Změní se úplně všechno v docela krátkém horizontu. Což je třeba sto let, to je krátký horizont. Takže nevykukujte, jestli už pozítří, nebo za rok... Tady jde o to, doba mágovská je velice náročná a ona je ještě pořád na velké síle, a tady spousta lidí nesnese pravdu. Takže si samozřejmě dáváte pozor, protože zase nechcete, aby třeba jeden člen rodiny, který neunes pravdu se ji nedozvěděl, protože v té chvíli by udělal peklo výbuchem pro celou rodinu. Takže chráníte rodinu. Ale až se posune ten čas, ta časoprostorová křivka kousíček dál, tak se to zase vyvine, všichni se vyvíjíte. A jednoho dne to půjde, nebojte se.

Ahoj, pre nájdienie poslania v tomto živote je potrebné ísť mu v ústrety pozitívnym myslením a činmi? Alebo nechať veci a udalosti plynúť svojvoľne a prijímať to pasívne?

Když přijímáte události a necháte je plynout svévolně, to neznamená, že je přijímáte pasívně, bacha. Ano, vy máte žít. Ten, kdo usilovně hledá svoje místo, pro co tady je, ten ještě hledá svojí vůli člověka. Já jsem vysvětlovala, že jediné, co jsem uměla, a pozor, přišlo to ke mně přes lásku, já jsem tak měla ráda všechny lidi kolem sebe, že když ke mně někdo přišel a brečel, byl z něčeho nešťastný, z čehokoliv, tak já jsem, protože jsem toho člověka tolik milovala, soucítila jsem s ním. Vy už dneska víte, že láska je stav bez negativních emocí, nic jiného. Takže se na něho díváte nestranně, absolutně nestranně, tak mu rozumíte. Ať udělal cokoliv, tak mu rozumíte, protože jste stejnou částí, neboli Duchem jako on. Jakmile jste stranní, to znamená, chcete ho pohladit a chcete nabančit tomu, kdo to zavinil... Bacha, to už nevidíte, to jste slepí. Tomu člověku se to děje, to znamená, že on si to do osudu zvolil, a teď to potřebuje sám vyřešit. Vyřeší to pokorou. Takže já jsem tomu člověku musela zprostředkovat ten pohled optimismu. Okamžitě jsem ho věděla, díky tomu, že jsem byla nestranná. Jinak ho nevidíte.

Ano, potřebujete být nestranní, bez negativních emocí, a pak si vás to samo vybere. Ale netlačte to. Nebud'te netrpěliví. Netrpělivost patří hmotnému vědomí, a to vás dovede, kam jinam, než do pekel. Nedávno někdo na Facebooku napsal: „Á, tak si nás čertík přijde převzít...“ Mně se chtělo strašně smát. Já jsem chtěla odpovědět, ale už jsem to nenašla. Já spoustu věcí nenajdu, pak se tam chci vrátit, hledám to, a pak nemám čas... Chtěla bych tam bývala odpovědět: „Vy bambulové, tady je to peklo, ne někde jinde!“ Já vám vysvětluji, jakoby směrem do hmotné složky, která reprezentuje toho vašeho čertíka, neboli to peklo, jakým způsobem se máte chovat, aby to vaše tělo, které považujete za své, a to není pravda, jste mohli přelstít, to znamená vymanit se z jeho moci. To je všechno, co dělám. Ale za vás to udělat nemůžu. To nejde.

Ahoj Ivanko, můj vnuk má Aspergerův syndrom. Je mu teprve čtyři a půl roku a někdy, když není po jeho napřahuje ruku a zlostí se. Jak mu láskyplně nastavit mantinely, jak ho vychovávat? Co se máme všichni naučit? Na co si dávat pozor. Asi je to karmické, že.

Aha, teď něco nemám číst nahlas, tak pozor...

Děkuji za odpověď. Moc se mi líbí to tvoje laskavé sprostáctví. Je mi to hodně blízké. Objímám.

Ano, je to vždy pro všechny. Uvědomte si, že děj jste si vždy zvolili všichni. Takže, ty jsi babička, ano, je to tvoje pozice babičky, on tam má také svůj podíl, rodiče, celá rodina, zkrátka všichni příbuzní. Pozor, je tam i vztah ve školce, vlastně všechno, kam zasahuje v prostoru a v čase ten děj, který prožíváte. Stav láskyplnosti zajistíte pouze absencí negativních emocí, to už víte. Jinak můžete být přísní, bez té negativní emoce. A nebojte se, Vědomí to vždycky ví, to si najde - vyciňování. A zvláště, když to dítě, tady v té závorce, co jsem neměla číst, tak je, že někoho poznalo. Někoho poznalo, kdo se narodil znova. Takže to dítě má ještě svoji hladinu mágovskou, odehrávají se tam nějaké paměti v hmotném těle. Asi to bude, možná, náročná zkouška pro vás, jako pro babičku, která odchází do pokory. Ano, takových věcí a dějů je hodně. Když člověk odchází do pokory,

tak přicházejí ty nejtěžší zkoušky, protože vy se potřebujete vzdát úplně všeho ve hmotě. Úplně všeho... Takže klid, mír. Můžeš být i přísná.

Ted' je, pro mě, jedna srandovní otázka, ale je důležitá.

Ivanka prepáč, len na vysvetlenie princípu: keď budem v 5D, narodím sa v 3D občas ako speváčka v Paríži alebo Božena Němcová //smiech//, veď ako speváčka nie som ešte učiteľ. Vďaka.

Samozřejmě, že ne, drtivá většina jedinců ne. To jsou výjimečné stavy, kdy se snižuje Duch jakoby při přechodu. Uvědomte si jakou časovou dobu vlastně reprezentuje 3D. Ale hlavně, učitelé se rekrutují z 5D do nižších hladin, vlastně až z desáté čakry. A jedna čakra reprezentuje mnoho životů, ty oblasti mezi čakrami jsou strašně dlouhé časově. Takže, tak to není. Ale ten posun je mnohem rychlejší v těch vyšších dimenzích než je tady ve 3D, ta 3D je hodně, hodně nahuštěná, tady je to jakoby řidší. Když se podíváte na ten kruh (obrázek vesmíru s kružnicemi dimenzí), tak on je vlastně koulí. Tak zjistíte, že ty přímky, které půjdou ze všech časoprostorových křivek jednotlivých planet, takže čím je větší poloměr té koule, tak je tam větší prázdnota. Tam jsou vlastně větší rozdíly a vzdálenosti mezi těmi planetami, tam je to pořád řidší a řidší. A v posledních dimenzích se už i rozpadá hmota, takže pak už jste jako čisté Vědomí, jako v té horké fázi první dimenze. On je to velmi složitý proces.

Takže ne, prosím vás, já jsem jenom opustila jako Vědomí, které ovládlo svoji hmotu, to znamená zemřelo ego v prvním století našeho letopočtu, a ocitla jsem se mimo. Ale nyní bylo zapotřebí seslat Vědomí informační, to znamená propojení mezi dimenzemi pro planetu Zemi, takže jsem se inkarovala do vyhovujícího těla se všemi podmínkami, které mi vyhovovaly. S tím, že budu respektovat, když ještě ta Iva něco udělá. Něco ne moc dramatického, s tím se počítalo, protože program těla musíte respektovat prosím, když přicházíte, ale to se děje výjimečně. To znamená, že souhlasím s tím, že na sebe беру jakoby další tělo, které si musí ještě něco odžít, ale paměť Ducha mi zůstala. Věděla jsem, jak vyjít ven.

Zažila jsem ve svém životě i situace velice komické, že když bych byla schopná mít tu sílu, jakože jsem měla, a říct mu ne, tak to tělo mě vymístilo. Já jsem se dívala shůry, jak to tělo si udělalo děj, a já jsem pak zase mohla do těla. Nemůžete změnit hmotu. Kdyby přišlo jakoby do Ivy to moje Vědomí už v prvotní fázi, a ne až po roce 1998, kdy moje vlastní Vědomí přišlo Ivě sundávat závoje a během třinácti let se děl vývoj, věřte mi, nikomu z vás bych to nepřála, kdyby to Vědomí totiž přišlo tenkrát, tak Iva by byla okamžitě mrtvá. Vy si zvykáte na svoje vlastní Božství. Proto se vám dějí takové zádrhele, a krok za krokem, a musíte sbírat zkušenosti, v tom životě těch zkušeností naberete strašně hodně. A vším musíte projít a všechno přijmout, aby to prošlo, abyste se toho zbavili. Ale zbavit se nejde útočením proti tomu negativními emocemi. Vy to musíte všechno projít, tak jako když budete mít před sebou dlouhou cestu, a ta cesta půjde třeba bažinami, a pak křovím, a pak teprve bude nějaká hezká mýtinka s kytičkami. Vy se nemůžete dostat na tu mýtinu s kytičkami, aniž by jste prošli vlastně ty úseky, které tam na vás čekají. Ta cesta je jedna, jediná a celá. Takže jakmile budete

bědovat - tam, kde bědujete, tam budete déle, tam vás to bude držet. Tak si to rozmyslete.

Můžeš nám prosím říct něco k svátku svatého Václava?

Svatý Václav je neuvěřitelný fenomén. Svatá Ludmila vlastně obdržela takzvané Palladium, kdysi to byl takzvaný ochranný obraz. Víte, že ve 3D to je možné. Ano, je to obraz Madony s jezulátkem, který darovala svému vnoučeti Václavovi do kolébky, když se narodil. A znáte jistě historii. To už dnes, z našeho bodu dnešního není důležité. Důležité je, že se do této oblasti střední Evropy inkarnovali lidé a Vědomí, které mělo nažito veliké množství zkušeností. Už jsem vám vysvětlovala, že sama planeta, každý bod, vypadá stejně jako lidské tělo. A oblast, ve které žijete, je oblast srdeční celé planety, takže to je jedno z nejdůležitějších míst. To neznamena, že je lepší. Když budete mít tělo, kterému bude fungovat srdce a nebudou mu fungovat ledviny, tak také bude haprovat... Takže, prosím vás, žádné frňáky nahoru. Jste úplně stejní, jako každá jiná část nají planety, akorát je to místo, které je velmi důležité k vývoji. A náš národ je v tomhle velmi zvláštní. Jestli jste si všimli, a mohli jste si prohlédnout veškeré dějiny, když se o ně zajímáte, tak zjistíte, že všude na světě se bojovalo kvůli hmotě, kvůli nějakému majetku, kvůli moci, vládě. Ano i u nás to bylo, nebudeme popírat, ale národ jako celek se dokázal vzbouřit jedině kvůli otázkám Boha, kvůli morálce. A to pak tedy opravdu bylo náročné.

Já sama osobně obrovsky miluji nejenom pana Masaryka, ale úplně stejně, neskutečně, mám ráda pana Beneše, protože to byl velice důležitý člověk v našich dějinách. A byl vlastně vybrán Tomášem Garriguem Masarykem jako nástupce, protože oni oba dva měli stejné vhledy. To byli dva jedinci, kteří si prožili, věřte mi, obrovské peklo. Oni znali děj. V té době to bylo výjimečné. Znali děj, který přichází a věděli, jak se musí zachovat, i když jako lidé by to nechtěli. Takže peklo, které pak prožíval pan prezident Beneš, bylo velice náročné, protože věděl, že nesmí dovolit českým mužům vstoupit do války, tak jak by si to přáli oni, protože by to zahubilo celý národ. A on byl za nás zodpovědný.

A vůbec, v těchto těžkých obdobích tenhle národ prokazoval svoji jakoby největší láskyplnost, kterou tady má. Stav, kdy chcete věci vyřešit, ale ne tím nejdramatičtějším způsobem, který existuje. A proto tahle země dostala docela důležitý úkol. A ten reprezentuje svatý Václav. I ten svatý Václav právě jednal s láskou, nechtěl pokračovat v bojích. To se samozřejmě nelíbilo jeho matce Drahomíře, věděl, že je vlastně vychováván Ludmilou, takže nechala Ludmilu uškrtit, ale nic to nepomohlo, protože Václav pokračoval dál. On je symbolem naší národní lásky, toho, co vlastně v této oblasti, člověk tady žijící, na co by mohl dosáhnout, neříkám všichni, vy moc dobře víte, že naše DNA je různě promíchána, takže ne všichni, ale je tady zárodek, který je mnoho století zpátky, je to vlastně skoro jedenáct set let. Takže vidíte, že to je ohromný úsek cesty, mnoho inkarnací, kdy jste si přišli nabrat tohle DNA. On je velmi důležitým principem a je ve vás všech.

Co znamená: Blahoslavení ti, jenž jsou pozváni k večeři Beránkové.

Beránek je symbol pokory, to si pamatujte. Pokora je princip, kdy vaše tělo, když ji umí žít na sto procent na všech úrovních vašich čakr, ve všech hodnotách a v trojnosti, to je také důležité, tak vás přivádí do stavu Boha. Beránek je pro vás také velmi důležitým symbolem.

Beránek je také svým způsobem i reprezentující stav Ježíše Krista, protože i Ježíš Kristus byl živým Beránkem, živoucí pokorou. On samozřejmě věděl všechno, tak jak to přichází. A je obrovská pokora vědět, že mu ještě téměř nikdo nerozumí, i apoštolové, kteří byli jeho žáky, mu nebyli schopni stoprocentně porozumět. Oni tady samozřejmě byli dál, inkarnovali se dál, zažili si mnohé. A dnes po tolika dalších inkarnacích, v dalších dvou tisících letech, jste se rozmnožili jako Vědomí Ducha, a teď jste připraveni, proto mi rozumíte.

Jestli jste viděli to, co se poslední dobou odehrávalo na Facebooku, tak ne všichni rozumí. Nemohou za to, mají právo na svoje otázky. A mají právo, abych jim odpověděla. Ale i kdybych se tisíckrát snažila, tisíckrát jim odpověděla, sebelépe, jak bych uměla, tak když člověk nemá aktivní časoprostorovou křivku nažitou, neporozumí mi. Musíte si prožít zkrátka celou devítiletku. S tím se nedá nic dělat. Ten člověk není horší, to jim nalhává tělo, že jsou horší, že si to o nich třeba ti druzí myslí. Tak to není, je to pouze iluze duality, a nic s tím neuděláte. A vidíte, Iva to nepovažuje za špatnou situaci. Ví, že to tak musí být. Ti lidé pro ni nejsou špatní. Ani já sama nejsem špatná jako učitel. Jenom rozbalím info, které si buď někdo přijme - a je to dobře, anebo ho odmítne - a je to také dobře. Pokorou se dostanete tímto způsobem absolutně všude. Nepokorou, ta vás zazdí. Zazdí vás na místě a musíte pokračovat ve svém učení.

V průběhu let jsem kolem sebe nashromáždila věci, o kterých si dnes nejsem jistá jestli to je, nebo není magie, a jestli mě to „nebrzdí.“

Zapomeňte na to. Máte to „nebrzdí“ v uvozovkách, to je perfektní. Ale už jen o tom takhle přemýšlet je zbytečné. Člověk třeba může využívat spoustu věcí, ale bude je využívat jenom z toho, že si je chce teď vzít a použít, ale ne proto, aby něčeho dosáhl. Ten úmysl, se kterým tam vlastně pro to jdete k té věci, aby jste ji buď používala, nebo ne, tak jako: budete mít třeba pyramidu někde v pokojíku, tak tam může být, když se vám líbí, ale nebudu od ní vyžadovat, aby mi přinášela energii a ostříla mi já nevím co, nějakou vlastnost...

A nevím tedy, zda si to tedy nechat, nebo to třeba někomu dát, nebo to vyhodit. Nebo jsou něco jako přístroje, jakoby vyšší generace, které nám budou pomáhat k lepšímu zdraví a delšímu věku. Kudy vede zlatá střední cesta? Používání takových přístrojů a vlastním samoléčením pomocí pochopení, co dělám jinak, než bych mohla, zmenšováním ega.

Výborně!

Za prvé, pyramida a podložka do postele pro odrušení geopatogenních zón a elektrosmogu.

Ted' jsem viděla, jak jste zabalení do takového sargofágu... Prosím vás, už jenom strach z toho, že já budu mít nějakou geopatogenní zónu...

Jednou mně někdo říkal: „Nechceš změřit geopatogenní zóny?“ Já říkám: „Ne. Mně je tam dobře, spí se mi tam dobře...“ „Ale víš, mohla bys si to sama jakoby proměřit.“ Říkám: „Jak se to dělá?“ Tak mi ohnul jehlici na pletení, takovou tu hliníkovou, ukázal mi, jak se to dělá. A opravdu, ta jehlice se točila. A věřte mi nebo nevěřte, všechny zóny byly úplně mimo místo, kde jsem se zdržovala. Zkrátka, když tam přijdete a je vám tam dobře - tak vám tam je dobře. Jakmile by tam něco bylo, co by vám jakoby nevyhovovalo, tak byste to cítili sami. Ale člověk, který, pozor, se změní sám v pyramidu, to už jsem vám vysvětlovala kdysi dávno v Bratislavě - to znamená, napřed vypadáte jako pyramida postavená na špičku, pak se v úrovni třetího oka otočí ta pyramida. Vy už pak nepotřebujete žádné pyramidy, když vám zemře ego, všechno se změní. A i vy jste pak rušičem geopatogenních zón. Takže, prosím vás, nepodléhejte žádnému odporu, protože on vás pak dovede do úzkých.

Kámen šungit na čištění vody.

Kámen šungit je perfektní věc, protože on v sobě má látku, která na planetě běžně není. To sem spadlo z nějakého meteoritu, je to vlastně „jiné“ DNA. A má opravdu veliké čistící účinky pro tělo. Zase: zlatá střední cesta. Zase ne, abyste pili jenom šungitku a nic jiného, střídat.

Různé automatické kresby. Například Ježíše nebo celé Boží rodiny.

Když se vám ten obrázek líbí, tak ho tam mějte, ale neočekávejte od něho, že vás bude ochraňovat.

Očekávání ochrany. Já jsem dneska na krátkou chvíli byla na Krásném Hostýně a chvíli jsem si zašla i na mši. A teď jsem se tam dívala po těch davech lidí, všichni měli skloněné hlavy, měli ohnutá záda a připadali si vinní a hříšní. Já jsem cítila jenom soucit, jak se tam vlastně na toho člověka navaluje všechno... Ale pozor, být to musí. Být to musí...

Já sama vím, už jsem o tom mluvila na Kladně, jak jsou i místa na planetě, kde třeba je městečko, ve kterém se odehrávají opravdu neuvěřitelné dramatické věci. A ti lidé jednou za rok navléknou kápi na hlavu, vypadá to jako procesí Ku-Klux-Klanu, a v obrovském mraze a ve sněhu, opravdu mají krvavé nohy, jdou a mlátí se karabáčem až do krve, a odžijí si, odšlapou si v anonymitě ty své hříchy, které tam dělají, to jsou opravdu mafiánské praktiky - s tím, že další roky mohou dělat znova. Takže vidíte, že je to velice, velice zvláštní, každá ta oblast to má jinak, protože ta vyhovuje podmínkám těch lidí a těch bytostí, které se tam zrodí.

Bud'te šťastní, že jste tady.

Různé léčivé obrázky a misky.

Také, buď to někomu darujte, jestli se to někomu líbí, ale zase, jestliže on bude od toho vyžadovat věci, i kdyby jste mu řekli, že nemá, tak to udělá. Klidně to nabídněte někomu, když už to nechcete.

3D obrázky na vyrovnaní pravé a levé hemisféry.

To nikomu nepomůže, věřte mi. To si jenom ti lidé myslí.

Přístroj Somavedik, který pracuje na principu řízeného uvolnění energie minerálů, ten jsem si ještě nekoupila, ale uvažuji o tom. //Smích//

Chcete to někdo? Ne, stačí se jenom rozhodnout, jestli to ještě budu mít, anebo to mít nebudu. Je zbytečné nad tím hloubat. Vy máte žít. Když budete mít méně odporů k čemukoliv, což je i strach z toho, že udělám nějakou chybu, tak vám bude rozhodně líp a nebudete mít platbu, než kdybyste běsnili nad vším a lámali si nad tím hlavu. Máte jenom žít.

Milovaná Ivanko, poslouchám tě už několik let, a za tu dobu jsem si mohl spoustu věcí ověřit. Ano, praxe je to nejdůležitější a opravdu to funguje. Dávno jsem se přestal zajímat a hledat, se kterou čakrou je spojena právě probíhající bolest či platba.

Výborně.

Nač to vědět, když zaplatit stejně musím. A to i přesto, jestli budu vědět, kterou čakru jsem si uzavřel, kde vězí blok, který jsem udělal.

Super. Víte, na co já se těším? Až nebudu dělat klasické sezení, ono to časem zanikne samo, až budeme jenom povídat. Tenhle dopis mně úplně úžasně nahrává.

Prostě moje hmota udělala „chybu,“ měla to tak nastavené. Tak jó, tak si zaplat' tlustochu!

Výborně!

Tak nějak podvědomě vím, že už všechny informace od I.A. mám, a teď bych se už jen měl podle toho řídit a žít v praxi. I když, jak už dnes mnozí z nás víme, když to tělo udělat musí, tak to holt udělá.

Výborně.

Ale já už začínám pozorovat, že ta potvora si dělá věci, a já už s nimi nesouhlasím.

Ano, to je ta hladina, o které jsem vám vyprávěla, že tam přijde, že najednou vidíte to rozdvojení.

Jako by to byl někdo jiný. Ale nelituji se, naopak, zasměji se.

Tedy vy jste geniální, jak se jmenujete? Já to někde najdu...//Smích//

Moje žena začala I.A. poslouchat asi před dvěma lety. A přestože nejdřív s některými věcmi nejprve nesouhlasila, poslouchala střídavě I.A. dál. Je o osm let mladší a máme dvě děti, starší dcerku a tříletého klučíka. Asi před šesti lety jsem udělal chybu, vím, že jsem musel, ale tehdy jsem ještě neměl od I.A. info, a svou ženu jsem podvedl. Nechápal jsem to, ale pořád jsem tak nějak jako hledal lásku, přestože jsem měl doma úplně všechno. Přišla na to a dlouho jsem se z toho vyhlával, až jsem se přiznal...

Vy jste úžasný...

Následovalo peklo, kolotoč hádek, deprese, vyčítání si... A málem rozvod. Pomaličku se to nějak uhladilo, ale tady se pomalu dostávám k tomu, s čím si nevím rady. Udělal jsem to a vzal si z toho sakra poučení. A teď už vím, že to už nikdy neudělám, ale tělo mě zkouší, kouká po jiných ženách. A ano, líbí se mi, samy mě někdy oslovují.

Ano, Satan je mazaný. Bude se to dít, dokud budete slaboch.

Mnohdy i flirtují, a to i ty o dost mladší. Nejsem už nejmladší, dá se říct, že už mám rozum anebo ještě spíš líp, draze získanou zkušenost. Je mi to sice příjemné, ale to je vše. Nevadí mi to, na rozdíl od mojí ženy. //Smích//

To dá rozum, ne!

Ale věř, nedělám to ani okatě, ani naschvál, prostě se třeba jenom usměji také nebo oplatím pozdrav zpátky. To se mám tvářit jako kakabus nebo bručoun? Jsem poučen, a věřím, že už nadobro. Hormony si s mým stárnoucím tělem ještě hodně hrají, ale já už vím, už neublížím. Jenomže, myslel jsem si, že moje žena dávno odpustila, dlouho o tom nemluvila a já sekám latinu. Vyříkali jsme si to, já už se několikrát omluvil, ale stále se k tomu vrací, vyčítá mi to. Stačí, když se jen na nějakou kamarádku usměji, nebo ji pozdravím, a ona začne doma soptit, třeba po dvou dnech, a je úplně nepřičetná. Vrací se k mému prohřešku a vyčítá a vydírá. Už poznám, že to není ona, už umím vidět ty oči, které jí opravdu úplně ztmavnou, a už dvakrát se mi podařilo mé tělo udržet úplně v klidu a nepustit ji do nabízené hádky, dokonce jsem pak v duchu poděkoval a soucítil s ní. To potom málem zešilela a vyčítala mi, že to mám z té Adamcové... //Smích//

Satan to vyčítá...

...a že už jsem z ní už úplně zblblý, a že už jí do domu nesmí, a že by bylo lepší, kdybych ji už neposlouchal. Ano, chápu ji, má na to právo, byl jsem vůl a chybu jsem udělal, ale i po těch letech vím, že neodpustila. Nezlobím se na ni. Oba přemýšlíme o rozvodu, ale já zároveň tuším, že je to naše veliká zkouška a nejde jen o mě, ale i o ni.

Vy jste úžasný...

Jsem jí moc vděčný, protože to byla ona, kdo ke mně dlouhou dobu v noci vstával po náročné operaci, když jsem nemohl chodit a přemýšlel, zda to tady mám ukončit, anebo všechny trápit dál. A byla to ona, kdo se na mě zlobil, že vůbec uvažuji nad těmito nesmysly, kterými se nic nevyřeší. Dávno už naše láska vychladla, ale máme děti a alespoň toho malého chci pomoci vychovat. Dcerku také velmi miluji, ale už je skoro soběstačná. A ano, přiznávám, velmi by mi chyběly. Vím, stačí se jen rozhodnout. A někdy cítím, že by to tak i bylo lepší, ale odejít od nich se mi nechce. Bydlíme všichni v panelovém domě a naštěstí máme už zaplacený byt a dluhy žádné. To je věc, se kterou si teď vůbec nevím rady a sám sobě poradit nedokážu. Ano, opakuješ to stále dokola, že o nikoho nepřejdeme, ale já to tak zatím necítím a nevím, jestli je dokážu opustit. Porovnávám, co je menší zlo, jestli zůstat, nebo odejít. Od malička jsem samotář, vždycky jsem si rozuměl víc s děvčaty než s kluky, nevím, čím to je, ale to asi není podstatné. Kamarády jsem také nikdy neměl. A dřív mi to pořád vrtalo hlavou. A také to, proč se mi stále dokola opakuje: i když je autobus nacpaný skoro k prasknutí, málokdy se stane, že si ke mně někdo přisedne, přesto je místo vedle mě skoro vždycky prázdné, jako by se mě lidé báli. Ale já lidi miluji. A už dávno jsem to přestal řešit. Prostě vím, že jsem si to tak nějak nastavil a nemůžu vědět proč. Někdy se tomu v duchu směji. A co je mi ještě divné, ač už jsem starší, pomalu chátrající seladon, stále se uvnitř cítím mladě, prostě pořád jako mladý kluk.

Teď jste mi něco připomněli, já to přeruším. Já jsem nedávno viděla úryvek z nějakého nového filmu, který teprve bude vydaný. A tam parta starších chlapíků jde, fousy mají až někam sem, a říkají si: „Ty vole, víš, co je nejhorší na tom stárí? Že jsi furt ještě mladý. //Smích//

I moje maminka mi říká nedávno: „Víš, co je divný? Já se furt cítím na pět.“ Když jsem jí řekla: „Mami, ale tak to mají všichni!“ Tak na mě třeštila oči.

Ano, vy jste uvnitř pořád v bezčasovosti, vy jste vevnitř zkrátka Bohem. Vám stárne jenom to tělo, které odložíte. A odložíte ho rádi, rádi se ho zbavíte, když už má jít do sběru, co s ním, že ano. //Smích//

No, nesčetněkrát jsem si vyslechl: „Copak jsi nějaký mladík, podívej se do zrcadla, jak vypadáš!“

Žárlí, no, žárlí...

No, tělo už opravdu není z nejmladších, ale baví mě se smát a dělat kraviny jako puberták, asi zastydlý...

Výborně, super. To je známka, že jste nad tělem.

Miluji, když se lidé smějí. Miluji jejich smích, a to klidně i na můj vrub. S buněčkami se nestýkám, protože pocházím z malé vesničky v Podkrkonoší a tam neznám nikoho, kdo by I.A. poslouchal, a s

Facebookem se nekamarádím, nemáme wi-fi. Pokud se dostaneš k odpovědi, budu moc rád. Pokud ne, má to tak být, vím, že si poradím. Mám vás všechny moc rád. Děkuji za radu, Ivanko. XY z hor. //Potlesk//

Kdybych byla na tvém místě, tak bych s velkou láskou, a to jsem si stoprocentně jistá, že ty to dokážeš, vydržela bych a neodešla bych. A řekla bych své ženě: „Podívej se (mimochodem, řekl jsi, že také občas poslouchá Ivu, tak zná pravidla), teď máš problém ty, a ne já. Ty jsi mi neodpustila. Takže já, dokud mi neodpustíš, já se pokusím tady vydržet, protože ty máš problém a já ti s ním chci pomoci. Nebo se aspoň o to pokusím.“ Přivřu oči a nebudu vnímat to příkoří, které tam je. Ta reakce, kterou jsi popisoval, ano, jak jsi zachoval soucit a nedostal se do hádky. Ano, ego běsní. Obrovsky běsní.

Podívejte se na Facebook občas se tam někdo objeví, a když odpovím, tak je to ještě horší... A já mám radost. Ne proto, jako: „Hurá, teď jsem ho nasrala!“ Boha nenaserete, to si pamatujte! //Smích// Nasere se Satan! A pozor a on je tak moudrý a miluje mně, pozor, mě ano, tady neotravuje, otravuje v tom druhém těle. A já jsem slíbila, že dám informace do toho těla, aby se vlastně to Vědomí osvobodilo. Takže mně dělá obrovsky dobře, když ten Satan bouří. Tam mám jistotu, že jsem klepla hřebík na tu správnou hlavičku. Co jsem to řekla? Tak na hlavičku, no... //Smích//

Takže vydržte, určitě. Milujte svoji ženu, soucíte s ní, že žárlí, ona se neumí zbavit svého. Vysvětlujte, buďte trpěliví. A jenom, když opravdu by jí to dělalo tak strašně špatně, že už by to nezvládala, tak bych jí řekla: „Podívej, dobře, teď balím kufry, protože vidím, že s tím nedokážeš hnout. Ale dělám to z lásky k tobě.“ Pak se může stát zázrak. Vydržte. Šikovný kluk.

Prosím, můžete mi říct něco k třetímu oku? Často cítím v tomto místě tlak, který i přechází v bolest. Děkuji, Helena.

Ano. Víte, hodně lidí si myslí, že má otevřené třetí oko. Teď ale nemluvíme k otázce. Já vám to potom ještě dovysvětlím, jak jsem to myslela.

Třeba nedávno Petrušce psal na Facebook nějaký člověk anonymně, a ne moc hezky, s tím, že tedy jsme asi chudí duchem... Tam potom někdo z Facebooku zažertoval strašně vtípně, že na to jsme dva tisíce let čekali, abychom byli chudí duchem. Ale tenhle člověk psal, že svým otevřeným třetím okem, když se dívá na web statku Slunečnice, tak že má velmi nepříjemné pocity... Petruška nechtěla zase být tak přemoudřelá, ta chtěla tak obyčejně odpovědět. Tak tam napsala: „Víte, já bych jenom to udělala tak, že když se vám někam nelíbí se koukat, no, tak to vyhoďte a nekoukejte se tam. A nebude vás tlačit třetí oko, že ano.“ //Smích// Jenže pozor, vy tomu člověku nemůžete říct, že co ho tlačí není třetí oko, protože třetí oko nikoho totiž netlačí. Ano, třetí oko tlačí jenom když se vyvíjí, když se pootevírá, tak to bolí, jak tady píšete. Já tady k tomu jsem se dostala vzpomínkou. Takže, prosím vás, ten člověk podléhá samozřejmě egoismu. A ten Satan ví, že tam, na tom místě, kam se dívá, aby se dozvěděl informace, které by Vědomí toho obsahující ho osvobodily. Proto on tam má takovéto jakoby útoky a útočí na to, protože se mu to místo nelíbí samozřejmě. To jenom pro pobavení, abyste zjistili, jak to běhá.

Ale ano, tady když vás tady takhle bolí v oblasti třetího oka, bude se to navracet, pak se to projevuje také i tím, že nejenom tady vepředu na třetím oku, ale dějí se vám změny v celé hlavě. Budete mít takové zvláštní šimrání, takové, jako by vám malé prstíčky běžely v linii vzadu, nebo uprostřed hlavy okolo šišinky, nebo to budete mít i za očima. Ne za třetím okem, za očima se to také odehrává, někdy na spánku, anebo nahoře. Takže takové občas lehké šimrání, jako by vás tam někdo pírskem jakoby ovíval. Oko bolí, když se otevírá, s tím počítejte, a není to nic fyzicky příjemného. Vy se napřed posunete ve Vědomí, a teprve potom dochází k připodobňování a přitvarování se vašeho hmotného těla. Takže budete krásnější a krásnější, byť starší a starší... Ne, bude z vás cítit to, co je vaší opravdovou realitou, a to je to důležité. A nikdo neuvidí staré tělo, byť staré bude a bude mít vrásky a bude třeba pak i nemocné stářím. To nebude vadit. Budete pořád krásní.

Jak naložit s útoky fyzického těla, když se v nepříjemné situaci začne třást a je mi špatně, až mně paralyzuje. Téměř se nemůžu hýbat i přesto, že uvnitř cítím klid.

Výborně. Stačí, když vám to nebude vadit a nebudete se bát dopředu těchto stavů. Kdybyste se jich bála, to už je odmítnutí, takže to tělo vám pak za nějakou dobu ten stav vrátí, za dva dny, za týden, nebo v nějaké podobné situaci. Vždy to podpoříte tím, že to nechcete. Ale když je vám to jedno, tak to pomalu zemře. Pomalu to odejde a přestane to.

Prosím, co s hlasy, které jsou rozporuplné k jedné situaci. Například na dnešní přednášku jsem se těšila, ale ráno mi chodily hlasy, abych nechodila. Čemu věřit, děkuji.

Vyberte si...

Ano, já si vzpomínám na Žichlínek, kde jsem přednášela v roce 2013, tam mi pak jedna paní napsala krásný dopis: „Ivanko, já jsem to zažila. Já jsem to zažila! Já vás miluji, poslouchám vás už dva roky, ale najednou tady takhle na vás něco vrčelo, to bylo fakt jak tygr, na ty informace, co jste tam říkala, bylo něco strašně zlého, co bylo vlastně naježené a bylo to v mém těle.“ Ano, občas to zažijete.

Já jsem to zažila kdysi, když jsem přišla domů a u Petrušky tam nečekaně byli ti dva kluci, co brali drogy. Tak jak mi to tělo tak úplně vyjelo před to ego, jak to ego řvalo před tělem: „Vyhoď je, vyhoď je!“ Já jsem propletla prsty, zamáčkla jsem ho a udělala jsem opak. Šla jsem mezi dveře a řekla jsem: „Kluci, dáte si s námi večeři?“ To bylo neskutečné, ta reakce. Na to nikdy, nikdy nemohu zapomenout. Do pěti vteřin byli z baráku venku.

Vážená paní Ivanko, vaše základní přednášky znám a snažím se jejich základní myšlenky uvádět do praxe. Mnohdy to jde ztuhla, mám dotazy spíše obecnějšího rázu. Za prvé. Proč po dobu lidské existence byly vyhlazovány celé národy, miliony lidí. Například holokaust, šest milionů

židů. Čtrnáct milionů lidí v Sovětském svazu k gulazích. Vyhlazování indiánů a jiných přírodních národů a tak dále...

Ano, asi jste neslyšela hodně, existuje hodně audií, Dan je posílá zcela zdarma. Tam o tom mluvím, ale zkráceně vám odpovím. V historii dualitního světa po dobu od vzniku planety až do této doby, v těch „posledních“ tisíciletích, se tady objevovalo veliké množství agresivity. To nedělá Božství. Lidé pak obviňují samozřejmě Boha: „On asi neexistuje, když se tady dějí takováto zvěrstva.“ Ne, to dělá hmota sama. A má svůj program, aby Božství, které je uvězněné pod tou planetou, pod tou celou kuličkou, se sjednotilo. Ze začátku je velmi rozdrobené. Vezměte si, ve světě zvířat, což člověk je také zvíře, do té doby, než se mu otevře třetí oko, tak útočí. Dokáže zabít, dokáže žárlit, dokáže nenávidět... Dokáže si někoho obrovsky oblíbit a zamilovat a na to konto zabít někoho jiného, kdo by tomu člověku chtěl ublížit. Tam je to roztríděné. Takže vy po každou tu inkarnaci, kdy přicházíte zpětně si zažijete to, co jste dělali druhým. Jak byste to mohli zažít, co jste dělali druhým, když jste ze začátku opravdu skutečně jenom zabíjeli. Proto jde ten vývoj ze začátku jen po malých kapkách a malinkých krůčcích směrem vzhůru. A každou inkarnací se vám zvětšuje objem Božství, to znamená Vědomí, které jste procítili jako souhlasné. To znamená, to, co jste sami prožili, a pak jste to viděli na někom jiném, tak s těmi lidmi soucítíte, neumíte je už zatratit. Víte, že sami jste to prožili a museli jste to udělat. A takhle život po životě přibývá, připlusovává se tam Vědomí těch jednotlivých částí, buď lidí nebo i situací, protože i situace je Božství. Děj na planetě je hotový, takže jste si vybrali i situace. Vy jste je chtěli. Byť by to byl holokaust, který by se odehrál před deseti minutami... A ti, kdo jsou účastníci, jsou ti, kteří musí samozřejmě pochopit tu obrácenou stránku mince. Byla to vaše vůle Boha, aby se to stalo, aby nyní na konci dlouhé etapy ve 3D jste měli tolik přičtených jednotlivých Vědomí, že už jste téměř kompletní Vědomí Boha.

V této době je to pro vás obrovsky těžké samozřejmě, protože jsou tady taková média, kdy vidíte do míst, kde se nikdy neobjevíte fyzicky ve svém těle a kde uvidíte hrůzy. Jestliže jste nebyl v gulagu a nebyl jste účastníkem holokaustu, pozor, mohl jste být v minulé inkarnaci, tak samozřejmě, když prožijete tyhle věci, tak soucítíte, už vás nic nerozhodí, rozumíte všemu. Proto potřebujete přesnou devítiletou ZDŠ teď, čas, který musíte projít, aby se vám tam vešly veškeré zkušenosti. Tehdy jednoho dne, než zemře ego, se vám přičte poslední Vědomí. Ale nesmíte v současnosti odsoudit ani terorismus, ani cokoliv, co se na světě odehrává. Ne s tím, že by to bylo dobré. Ono to samozřejmě dobré je, protože je to děj, kde jsou místa, kam se inkarnují - lidé, kteří jsou účastníky to musí zažít.

Kdysi jsem to vysvětlovala jinak, aby jste to pochopili. Zkuste si představit, že planeta je tohle moje lidské tělo. A tohle tělo bude mít třeba na koleně obrovský zánět. A tenhle zánět bude něco jako třeba válka v Sýrii. Bílá magie, to znamená třeba vy, budete tady v Čechách, někde na srdeční čakře, když říkáme srdeční čakra, dobře, na hrudníku se k tomu kolenu nikdy nedostanete. Ale pozor, je vaší součástí. Všechno, co se odehrává v těle, je vaše a je to vybraný osud. To znamená, že když budu bílý mág a budu odmítat, co se děje tady v kolenu a budu tam posílat energii, budu tady na hrudi poškozovat celé tělo, neboť tady vyvíjím odpor a vydávám tady jedovaté zplodiny, nesouhlasím. A

přítom na tom kolenu jsou účastny buňky, které potřebují prožít zánět. To tělo si s tím samozřejmě po čase poradí, ale prožije si tu bolest. Vidíte, že planeta je úplně stejná jako lidské tělo. A je to také váš Duch.

Další otázka. Jaký máte názor na současný vývoj civilizace. Kam povede. Masová závislost lidí, prakticky už od předškolního věku na mobilech, tabletech, počítačích.

Už jsem o tom dneska trochu mluvila, jestli jste si všimli nebo všimla. Protože tady jde o to, že lidé, kteří se věnují téhle takzvané komunikaci - nekomunikaci, spíš si myslím, že to je nuda, že to je otrávení tím běžným životem. Pokud jsem schopná používat počítač jenom v době, kdy ho potřebuji, to znamená, když chci jít na internet banking, abych nemusela do banky, nebo abych napsala nějakou zprávu někomu a nemusela jít na poštu a dát dopis do schránky, a tak využívám k tomu, k čemu byl ten internet zplozen. Ale ne na hodiny a hodiny bloumání po internetu a čtení nesmyslných věcí a dívání se na nějaké přitroublé věci. Ano, vy se tam i zasmějete. Je to super, ale nepřehánět. Ale hlavně, když se o to jedná u dětí, je to tedy i u dospělých, to je pravda, tak neumíte komunikovat v tom běžném světě. Hlídejte si ty hodiny. A připravte těm svým bližním, těm dětem, vnukům a pravnukům vlastně takový život, aby ho měli rádi a aby tam utíkali jen v těch případech nejnutnějších, kdy to budou potřebovat k nějakému důvodu. Ale to už si každý musí ošéfovat sám. Rozhodně, když na to dítě budete křičet a budete mu dělat scénu, tak to nebude důvod pro to, aby on se toho zbavil a šel pak s vámi nějak příjemně diskutovat, to nejde. Zkrátka, potřebujete to vyřešit. Jezděte na výlety, vyprávějte si, co jste zažili, neztraťte mezi sebou nitku, ať se nevyhledávají zdroje takové té nulové komunikace, tak jak to teď je.

A osobní dotaz. Máme jednoletou vnučku, ale nevěsta k nám, jako k prarodičům, chová bezdůvodnou zášť.

Tam bude nějaká žárlivost. To v rodinách většinou bývá. Do svatby dobrý... Znáte to? Naopak, tam se většinou snaží zavděčit, zalíbit, ale jakmile najednou přichází dítě, a je to spojené, tak pak tam jsou takové tahanice o děti a vnuky. Takže tam to většinou vychází z té rodiny, ale to se dá trpělivostí zvládnout.

Bojíme se, že vnučku moc neuvidíme. Co s tím? Máme se o něco snažit ohledně komunikace s nevěstou? Nebo raději máme nechat vše být, nějak to dopadne. Děkuji za odpověď.

Rozhodně to nenechte být. Myslete na tu ženu se soucitem. Na tu snachu.

Já jsem kdysi dávno dělala výklad jednomu pánovi. Já jsem přijela do Mnichova, to jsme koupily v roce 2006 - moje děti koupily Mnichov. A přijela jsem tam mýtít. Obrovské nálety, několikametrové stromy, obrovsky propletené návěje ostružin, byla jsem podrápaná, špinavá. A protože jsme potřebovali opravit díru ve střeše, aby se to úplně nerozpadlo, tak Paolo kontaktoval tenkrát jednu firmu z Loun a ona tam poslala pána, který dělal stavbyvedoucího, aby se na to podíval, on jel okolo, byl z Teplic. A já tam sekám, ten pán přijel, my jsme si popovídali, zasmáli jsme se, domluvili jsme se,

kdy tedy přijdou opravit tu střechu. Řekl mi, že je z Teplic, já jsem říkala: „Jéžiš, já také!“ Sedl do auta, a to auto se rozjelo. Byli jsme domluvení zase až za týden. Druhý den jsem zase zase sekala. Já jsem tam sekala pátek, sobota, neděle. A najednou tam to auto stálo znova. Říkám: „Co tady děláte, něco jste zapomněl?“ On říká: „Já se vás potřebuji něco zeptat. Víte, mě strašně bolí nohy, ale strašně, už několik let. A včera, když jsem tady s vámi mluvil, tak v tu chvíli mě přestaly bolet. Bolely zase až doma. Já jsem se chtěl hned vrátit, já jsem chtěl ten kopec vycouvat zpátky. Ale mě to nedalo, já s vámi dnes musím mluvit.“ Já jsem už tenkrát dělala výklady, to bylo v roce 2006. Takže už sedm let jsem dělala výklady. Tak říkám: „No, jestli chcete, něco vám vysvětlím. Musel byste přijít ke mně tak zhruba za půl roku, protože až za půl roku budu mít volné místo, v sobotu si uděláte čas.“ Tak on souhlasil a fakt za půl roku jsme se domluvili na termínu, přišel ke mně. Za těch devět hodin, co jsme si popovídali, on tam právě měl také tenhle problém, říkal: „Víte my máme syna a naše nevěsta je taková zvláštní. A my se bojíme, až se nám teď narodí vnučka (také měli vnučku), že nám ji syn se snachou nebudou dávat, protože ona je takový generál a náš syn je taková bačkora, tak on v tom určitě nic neudělá. A moje žena se zblázní a já také.“ Já jsem mu ale během toho výkladu vysvětlila, že když je pesimista, tak se mu samozřejmě všechno bude dít špatně. Ano, pesimista tvoří. Tak jako optimista tvoří. To jste nezjistili? Vy si totiž všechno tvoříte sami.

Takže, když já budu rozladěná z toho, že mně nebude dávat vnučku moje snacha, a že to je strašně špatná situace a snacha je špatná, tak se to nikam neposune. Naopak se to bude zhoršovat a budete si samozřejmě tvořit to, co si tam připravujete. Jak může od vás snacha vidět hezký úsměv, když ji vidíte jako špatnou, mračíte se na ni... Ne. Musíte vědět, že ona za to nemůže. Že vyšla z rodiny, kde ta žárlivost je, nebo nějaká soutěživost, a že ji nebudete samozřejmě dávat za to vinu, ani situace nebude taková, jenom se zkrátka nabídnu, budu příjemná, milá. Nebudu zase podbízívat, to nejde, abyste zase nevychovali z ní něco jiného, toho, kdo by využíval nějaké výhody.

Já jsem potom toho pána viděla asi za půl roku. Byl rozzářený, úžasný. Řikal: „My dneska máme tu vnučku furt. Moje žena už si začíná stěžovat. //Smích// Tak jsem také pokývala prstíčkem, říkám: „Bacha na to, nerouhejte se. Buďte rádi za to, jak to je.“

Ano, to si potřebujete, ten vztah, vybudovat sami. A je to zajímavý program. Věnujte se tomu, je to příjemné.

Dobrý den, Ivanko. Jsem tu poprvé a jsem nadšená. Chtěla bych se s tebou podělit o svůj životní problém. Mám syna, padesát let, je velice bystrý, inteligentní, ale je autista. Má Aspergerův syndrom a je neléčený. Vypadá jako bezdomovec a také tak žije. Navíc má nemoc - hromadění odpadků.

No, to je ale šílené, co, to je pravda.

Staral se o něho manžel, ale před rokem a půl zemřel. Moc se snažím s ním vycházet, ale je to problematické. Chtěla bych, aby se léčil, ale vyvolá to něho vždy ataku. Tajně jsem přivedla lékaře a ten mi sdělil, že má

nepoužitelnou inteligenci. Ráda bych věděla, zda mám jeho chování tolerovat. Nebo se pokusit dostat ho na psychiatrii? Děkuji moc, také Ivanka. Navštěvuji sezení u Fokusu.

Dobře, výborně. Tohle je hodně obtížné. Za prvé, tam je hodně procesů. Na jedničce potřebujete vědět, že ta situace je, jaká je. Je ve vašem osudu. Takže klid, není špatná. On také není špatný. A vy také ne. Zkrátka je to vaše dítě, které budete milovat, i když bude vypadat jako bezdomovec a i když bude hromadit odpadky. Vy mu jenom můžete přiblížit, já bych to nehnela na psychiatrii, zatím je ještě docela mladý, padesát let, to je ještě takové kuře (se vám zvedlo sebevědomí, co? //Smích/ Mně už je o devět víc), takže tady je ještě čas, samozřejmě, zvláště, když je jinak zdravý, jestliže tam je tvrdohlavost, ono ho to jednou samozřejmě dožene. Přijdou doby, kdy vám možná bude hůř, protože budete starší, budete stárnout. Věřte mi, že život jde dál. Já vím, že si dítě a jeho rodič vybuduje nějaký vztah. A vy potom, když máte třeba nějakým způsobem jakoby postižené dítě anebo takovým způsobem poznamenané, tak si pak děláte starosti, co s ním bude. Ale v historii celé planety je na denním pořádku, že se tyto věci dějí a vždy dožijí správně, a to vy víte. U každého jednou bude postaráno podle toho, jak si zaslouží. Zůstaňte klidná, buďte si s ním pěkný vztah. Snažte se mu pomalu vysvětlit, že tímto způsobem se nedá žít do nekonečna, že zatím jste tady ještě vedle něj vy a můžete mu občas nějak pomoci, aby se vykoupal, aby se najedl, přispět mu něčím, ale že tu nebudete věčně, tak že by si měl nějakým způsobem vybudovat nějaké jistoty. Ale nemusí to pochopit. A s tím vy se budete muset smířit. Možná pak vám přijde nějaká pomoc. A může být úplně z jiné strany, než od něho. Může, dejme tomu, vám někdo nabídnout, já nevím, nějaké bydlení, nějaký ústav, kde by to nevypadalo tak, jako že je to ústav. Jsou různé varianty, které existují.

Víte já jsem slyšela za svůj život tolik lidských příběhů... A tolik zázraků, když ti lidé to přijali. To bychom tady byli několik let. A Daneček by po hodině přišel ukazovat „tajm“, to je nekonečné. Ano, takhle to pracuje. Takže zůstaňte klidná, ano.

Ivanko, mluvila jste o svém vnoučkovi a jeho potížích s dětmi. I můj pětiletý vnouček má trápení, že si s ním občas kluci nechtějí hrát. Mohla byste vaši situaci krátce zopakovat? Děkuji, Věrka.

Ježíš, to už je strašně dávno! To už není pravda. Tenhle můj malý vnouček, který byl tenkrát v první nebo druhé třídě, tak dneska už studuje druhý ročník vysoké školy. To už je dávno... Určitě myslíte Valida...

Ano, ale já jsem to vysvětlovala v obecných příbězích, které jsem uváděla, když se lidé ptali třeba na terorizování někoho někým, hlavně tedy ve škole, když někdo někomu ubližuje.

Ale tady to, když si s ním nechtějí děti hrát... Víte, tady existuje stav, kdy musíte zapracovat úplně všichni. Psala mi paní, která také litovala svoji dcerku, že si s ní nechtějí děti hrát. A také v tom byla zapasovaná, tam byly lítosti samozřejmě, neubráníte se běžně lidsky, i jako rodiče i jako prarodiče. Je to zbytečné. Aby se věci pohnuly, tak potřebujete vědět, že té holčičce nebo chlapečkovi potřebujete vysvětlit,

že ona nebo on není špatný, ale ty ostatní děti také nejsou špatné, když si s ním nehrají. On musí v pokoře přijmout to, že si bude hrát sám. Jestliže projektuje to dítě, a pozor, vy jste prvotní, jestliže ho litujete, tak už budete vědět, že vidíte ty druhé děti jako špatné, že si s ním nehrají, tím ho v tom podporujete. Tudy cesta nevede. Vy potřebujete to dítě naučit: „No dobře, no tak si budeš hrát sám!“

Já jsem vloni před vánoci byla na setkání s Ústeckými děvčaty. A tam mi dala za pravdu jedna mladá maminka, říkala: „Víš, já jsem rozvedená a žiji se svojí holčičkou a ona také tohle prožívala, ale ještě než jsem jí to chtěla vysvětlit, tak jak jsi to vysvětlovala na přednášce, tak ona si to zařídila sama.“ Úplně neuvěřitelným způsobem. Zkrátka přišla k holkám a ty dvě holky si tam něco vystříhovaly, nějaké obrázky a skládaly to do nějaké hry. A ona: „Holky můžu si hrát s vámi?“ A holky, že ne. Tak poodešla, a najednou ji napadlo, ony si tam dělaly nějaké panáčky, že ona jim tam namaluje autobus, aby ty panáčky mohl vozit. A říkala: „Hele, já mám tady namalovaný autobus, nějak mi tady překáží...“ Tady už chytré, že. A holky kývly, a už si hrály tři. Ale jakmile by se ona nafoukla a myslela si, že jsou špatné, anebo že ona je špatná, že si s ní nehrají, znovu se bude opakovat druhý den podobný příběh. Je to začarovaný kruh.

Ten příběh s Validem je hodně dlouhý. Tak si ho vyhledejte, poslechněte si ho. Dá se poslat, když tak řekněte Danovi. Dane, ty bys ho asi našel, vid'.

A je to. Padla. Přijedeme sem v lednu. Budeme tady zase v lednu. //Potlesk//